உ

சிவமயம்.

ஸ்ரீகுருவேநம꞉.

சசிவர்ண போதம்

மூலமும்உரையும்.

தத்துவராயசுவாமிகள்

திருவாய்மலர்ந்தருளியது.

இஃது,

சரவணபுரம்.

சண்முகமுதலியாரவர்களால்

பார்வையிடப்பட்டு.

சென்னை.

பு - ஏ - இராகவப்பிள்ளை

அவர்களது

விவேகவிளக்கஅச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1897.

உ

சிவமயம்.

சசிவர்ணபோதம்.

கணபதிதோத்திரம்.

அவதாரிகை.

காப்பு.

சுபமிகுத்துள தூயவர் போற்றிய
இபமுகத்திறை வன்பத மேத்துவாம்.

இதன்கருத்து.

குண மதியோர்கள் குறித்தவை யருளுங்
கணபதி திருவடி கருதியுரைத்தது.

இ-ள். (சுபமிகுத்துள தூயவர் போற்றிய) என்பது நன்மையாகிய ஞானானந்தப் பூரிப்பினையுடைய சுத்தராகிய முனிவர்களாலே வணங்குதற்குரிய (இபமுகத்திறை வன்பத மேத்துவாம்) ஆணவாதி மதங்களைப்பொழியும் அகங்காரமான வேழத்தை யகற்றுதற்கு ஆனைவதனங் கொண் டெழுந்தருளும் விநாயகக்கடவுளினது திருவடித்தாமரைகளை வணக்கஞ்செய்வாம் என்றவாறு—என்னவே மூலகாரணமான பிரணவஸ்வரூபியைத் துதிக்கவே இந்நூலிலுரைத்தருளிய ஞானார்த்தத்தை கரமணி போலக் காட்டுமென்பதுபெற்றும் (இதற்குதாரணம்) பவிரட்டு கவுட்குழிமாமதகுதிரக்கருண்மதநீர்பாய்ச்சிக்க குளந்தமெய்படியருளப்புலத்தஞ்சக்கரமா- கவப்பெருவி

த்திட்டதனிலெழுமன்பாழுளையை நரைவிடயக்கிளிகணை துக்காதவகைகாத்திய-கவக்களை கட்டறஞானப் பயிரேற்றியென்றம்-யானெனுமாணவவேழமனுகாது தாத்தியுவப்புறமெய்ச்சிவபோகம் விளைவிக்கும் களிற்றையுளமனவுக் கூடத்திற் பிரிவறவைத்திடுவாம் என்பதனாற் காண்க.

அ-கை-மேல்நூற்பெடர்கூறுகின்றார்.

கவி. அசியென்னுமேக வயிக்கியங் கூட்டிடுஞ்
சசிவன்ன போதமித் தமிழதாகுமே.

க-து. பவவினை யகன்று பரமுறுவான் செயல்
நவ லுவலாகிய நூற்பெயருரைத்தது.

இ-ள். (அசியென்னுமேகவயிக்கியங் கூட்டிடும்) மூன்றாவது சாமவேதன்தின்முடிவில் விளங்காநின்றதத்வமஸியென்று மூன்றுபதமாய் விளங்குகின்றமகாவாக்கியத்தில் மூன்றாவதுபதம் அஸிபதம் அவைமற்றையவிரண்டுபதத்தையும் ஒன்றாகக்கூட்டிவைக்கின்றஅர்த்தத்தை, சசிவன்னபோதமிக் தமிழதாகுமே சசிவர்ணனென்னுமாணாக்கனுக்குப் போதனை செய்தருளியதை யுபைப்பதாலித்த் தமிழ்நூலிற்குச் சசிவன்னபோதமென்றபெயராயிற்று என்றவாறு—இத்மாணாக்கனுக்குச் சசிவன்னனென்றபெயர் வந்ததற்குவழியேதனில், நடுநாட்டில் விருத்தாரண்யமென்னு நகரத்தில் சாந்தசீலனென்னும் பெயரினையுடைய ஓர் வேதியன விரதசீலையெனனும்பத்தினி சகிதனாய் இல்லறஞ்செய்துவருநாளில் பாபமெல்லாந் திரண்டோருருவாகப் பிறந்த தொத்ததோர் புத்திரன் தோன்றினன் அவன் சடனிக்கும் பொழுதே இரணமுந் துர்க்கந்தமும் பொருந்தி சந்திரனையோ

த்த நிறத்தினையுடைய வெண்குட்டரோகியாயிருந்தமை யால், சசிவர்ணனென்னுங் காரணப்பெயராயிற்றெனவ றிக.

அ-கை-மேல் நூற்பயன் கூறுகின்றார்

கவி. அலகையச்ச மகவற வான்களும்
உலகின் முத்தி பெறும்பரி சோதுவாம்.

க-து. பாசப்பிசாசமும் பாபமும் நீங்கப்
பேசரு முத்தி பெறும்வகை யுரைத்தது

இ-ள். (அலகையச்ச மகவற வான்களும்) பைசாசத் திற் கொப்பாகிய ஆசையினது பயமநீங்கப் பாபநீங்கப் பாபிகளான பேர்களுக்கும் (உலகின முத்திபெறும்பரி சோதுவாம்) இவ்வுலகத்தின்கண்ணே முத்திபெற்றுக் கொள்ளுகின்ற வியல்பினைச்சொல்லுவாம்என்றவாறு— அலகையென்றதை ஆசையாகிய பைசாச மென்றதற்கு வகையேதென்னில், தேகாதி பிரபஞ்சத்திற்கு வித்தாகி ய-பொன்-மண்-பெண்-ஆசையெனவறிக-அப்படி ஆசை யைப்பைசாசமென்றதற்கு உதாரணம் தாயுமானசுவாமி ஆனந்தக்களிப்பு பேசாவிடும்பைகள் பேசிச் சுத்தப்பேய யங்கமாகிப் பிதற்றித்திரிந்தேன் ஆசாபிசாசைத் துரத்தி- யையடியிணைக்கீழடக்கிக் கொண்டாண்டி. என் றும்—(சின்மயானந்தகுரு) அவ்விய மிருக்கானென்கி ன்றவாணவம் அடைந்திருக்க லோபம்-அருளின்மைகூ டக் கலந்துள்ளிருக்கமேல் ஆசாபிசாசமுதலாம்-வெவ்வி யகுணம் பலவிருக்குமென்னறிவுடு மெய்யரீ விற்றிருக் க-விதியில்லை யென்னிலோ பூரணனெனும்பெயர் விரிக் கினுறை வேறுமுளதோ-கவ்வுமஸ்மாகின்ற காகபாசத்தி

றும் கட்டுண்ட வுயிர்கண்மூர்ச்சை- கடிதகல வலியவருஞானசஞ்சீவிபேகதியான பூமிதடுவுட்- செவ்விதின்வளர்ந்தோங்கு திவ்வியகுணமேருவே சித்தாந்த முத்திமுதலே - சிரகிரிவிளங்கவரு தக்ஷிணாமூர்த்தியே சின்மயானந்தகுருவே என்றும் ஆங்காரமான குலவேடவெம்பேய்பாழ்த்த வாணவத்தினும் வலிதுகாண் - என்றும்— மோகவதைப்பரணி போதமாமலடி வுள்ளவாறனுபோகமாகுதலின்றியேக பேதமாகிய வாதமேபகர்பேய்களைச்சில பேசுவாம் - என்றும்—[ஒழிவிலொடுக்கம்] நாயேறிவீழ்ந்தென் னடாத்துகிலென ஞானிக்குப் - பேயாஞ்சகம் யழித்தென் பேணுகிலென்றேயார்- பெருமைசிறுமையிலைப் பின்னு முன்னுமில்லை- வரைவற்று வேண்டுவசெய்வார்- என்றும்—வரும் ஏதுக்களைக் கண்டுகொள்க எனில் பேயினிடத்துப்பயமுண்டாகுதலியற்கையாம் ஆசையினிடத்துப் பயமுண்டென்பதற்கு வகை யெங்ஙனமென்னில்- பேயிடத்துண்டாகிய துற்குணம் ஆசையிடத்து முண்டென்பதை அநுபவத்தாற்கண்டுணர்க ஆகவாங்களு மென்பதறுப் பாபநீங்கி முத்தியை யடைவாரென்றுபொருட் படுத்துவாருமுளர்- ஒருவன் செய்தபுண்ணியபாவம்செய்தவன் அநுபவித்துத்தீரவேண்டுமே தவிர அவைய நுபவியாமல் நீங்குகைக்குவகையெப்படியெனில், பரிபூரணமேதானெனவிரண்டறக்கலந்த ஞானவான்களினது திருநோக்கமுறவே பாவங்களும்பூசாபிசாசமுநீங்கிப்பிறவாநெறியாகிய சாயுச்சிய பெறுவாரென வறிக. அப்டிநோக்கமுண்டாகவேபாவ நீங்குமென்பதற்குதாரணம். [திருவிளையாடல்] கொலைப்பழி கோட்பட்டாங்கே குறகியன் முகங்கண்டேட-

வலைப்படகுழுந்துசாம்பி யழிவதேன் பார்ப்பாளென்ன-க லைப்படு திங்கள் வேணிக் கானவ னருட்களுக்கு - க லைப்படச் சிறிதுபாவந் தணிந்துதன் னறிவுதோன்ற எ ன்பதனாலும் இச்செய்யுளுக்குப பின்வருஞ்செய்யுளா லுங்காண்க. ௧

அ கை. ஞானிகளினதுபெருமை மேலருளுகின்றார்

கவி. புணர்ந்த பாவமெலாம் பரிபூரண
முணர்ந்த ஞானி விழிபட வோடுமே.

க-து. ஞானிகளுக்குறி னண்ணிய தீவினை
யானவெல்லா மகன்றிடு மென்றது

இ-ள். (பரிபூரணமுணர்ந்த ஞானி விழிபட) எங்கு நீக்கமற நிறைந்த பரிபூரணமே தானென விரண்டறக் க லந்த ஞானிகளினது திருக்கணுக்க முண்டாகவே, பு ணர்ந்த பாவமெலா மோடுமே ஒருவனைச்சூழ்ந்திருந்தபா வங்களெல்லா மகன்றோடிப் போ மென்றவாறு.—பிரார த்வம் அநுபவிக்கையில் இதாகிதத்தால் வருகிற புண் ணிய பாவ வினைகளை புணர்ந்த பாவமெலா மென்றது திருநோக்கத்தால் பாவநீங்குமென்பதற் குதாரணம். (—வாதவூரர்புராணம்) விரிந்த சஞ்சித வினைக ளன்புட னும் - விழிக்கவெந்தது விரும்பி முற்சனனம் - புரிந்த வல்வினை யுடலுடனகரும் - புந்திசேருள் வருவினைபோ க்கும்- அருந்துமப்பொரு ளுயிருடம் புனதே- யல்லகம் மன வாகுமிங் குணைப்போல்- இருந்த நம்பெரு வடி வைமின் கருத்து-ளிருத்துவாய்பொருளிதுவென வுரை த்தான் என்பதனாற்காண்க. ௨

அ-கை. அப்படி ஞானிதனது திருநோக்கத்தி னுலே மாணுக்கனது பாபத்தை நீக்கிப் பிறவாநெறி

ணைப்பெறச்செய்ததற்குப் பூருவநடந்ததோர் இதிகாசமருளிச்செய்கின்றார்.

கலி. எழிலாரு ஞானிபுக ழென்னைகூற
லுயர் வீடிவன் சொல்வழிசெய்
தொழிலாளர் சேர்கையது கேளுமுன்னை
யிதிகாச மொன்று சொல்லே.

க-து. மேவு ஞானத்தினால் வீடிவன் சென்றற
தேவிய முன்கதை யியம்புது மென்றது.

இ-ள். (எழிலாரு ஞானிபுக ழென்னைகூறல்) அழகுநிறைந்த ஞானவான் கனினது கீர்த்தியை யானசொல்லத் துணிந்த தென்னகாரணம் (உயர்வீடிவன்சொல்வழிசெய் தொழிலாளர் சேர்கை) மேலான மோக்ஷமென்பது இந்த ஞானியினது திருவுளக் குறிப்பறிந்து திருப்பணி செய்கின்ற ஏவலாளர்சேர்வதற்கும்-அது-அதற்குத் திருஷ்டாந்தம் முன்னையிதிகாசமொன்று (சொலக்கேளும்) பூர்வ நடந்த கதையொன்றுண்டு சொல்லுகின்றனங் கேட்பீர்களென்றவாறு—பிரமதேஜசு ஜொலிக்கின்றமையால் எழிலாருஞானியென்றார். ஆயிரநாவுடைய சேஷனுஞ் சொல்லிமுடியாதவையென்னொருநாவினுக் கடங்குமோ வென்பார்புகழென்னை. கூறலென்று.—(ஞானி புகழென்பதற்குகாரணம்) (ஞானுமிர்தம்) ஞானமுண்டவன்றலையிசை சுமப்பன்மெய்ஞ்ஞானிவேண்டுவதெல்லாம் ஆலமுண்டவனவன் பின்னே திரிகுவனவனடித் துகட்கன்றோ சிலமன்னரு மற்றுளதேவருந்திசைதிசைபணிந்தேத்தக் - காலிரண்டையுந்தலையிசைவையெனக் கழறுவன் கமலத்தோன். என்பதனுற்காண்க.— க

அ-கை. ஞானவான்களினது ஏவல்செய்பவன்வரலாற்றை மேலருளச்செய்கின்றார்,

கவி. தந்தாபமற்ற பரனேவல்செய்த
வனுற்றவேறு தனைமுன்
செந்தாமரைக்கண் முதல்வற்கெமண்ண
றிருவாய் மலர்ந்த திதுவே.

க-து, ஏவன்மெஞ்ஞானிக்கியன்றவன் பேற்றினைப்
பூவுறை வாற்கரன்புகன்றதென்றுரைத்தது.

இ-ள். முன் எம்மண்ணல் (தந்தாபமற்ற பரனேவல் செய்த வனுற்ற பேறுதனை) பூர்வத்தில் எம்மையாண்ட பரசிவம் தமது தாபத்திரைய வினைகளிலநின்றுநீங்கிப் பரத்திற்கொப்பாகியபரஞானிகளினது ஏவற்பணி செய்த சீடனடைந்தபேற்றினை (செந்தாமரைக்கண் முதல்வற்குத் திருவாய்மலர்ந்ததிது) செவந்ததாமரைப் புஷ்பத்தினிடத்தில் இருக்கும்பிரமதேவருக்குத்திருவாய்மலர்ந்தருளியது இந்நூலிற்சொல்லிய அர்த்த மென்றவாறு.—தாபத்திரையமாவது, ஆதிதெய்வீகம் ஆதிபௌதிகம் ஆதியாத்மீகம். என மூவகையாம். அதில் ஆதிதெய்வீகமாவது. மாதாவின் கருப்பத்திலிருக்கும்போது உண்டானவியசனம் சனன மரணத்தின்உண்டானவியசனம்இயமதண்டனை நரகத்தில் உண்டான வியசனம் ஆதிபௌதிகமாவது {குளிர் வெப்பம்-மழை-காற்று- மின்னல்-இடி-சுவர்விழுதல்-கல்விழுதல் இவைகளால்வருந்துக்கம்)' ஆதியாத்மீகமாவதுசரீரத்தினாலும்-மனத்தினாலும்-துக்கப்படலெனவறிக.—பரமஞானிக்குத்தாரணம்- திருமந்திரம் ஞானத்தின்மிக்கதவநெறிநாட்டில்லை - ஞானத்தின மிக்கசமயமுநன்றன்று- ஞானத்தின் மிக்கவைநன்மு

த்தி கல்காவல் ஞானத்தின் மிக்கார்கரரின் மிக்காரே-எ ன்பதனுற்காண்க.

அ-கை. இவ்விதிகாசத்திற்குரிய மாணுக்கனதுக தையை மேலருளிச் செய்கின்றூர்.

சவி. உவமிப்பின் ஞானி விழிபட்டு முன்னை
வினைவிட்டு முத்தியுலகிற்
றவமற்றுசெய்ய வினையேபுரிந்த
சசிவர்ண னெய்து கதையே.

கூ-து, ஞானி நோக்குறவினை நாசமுற்றுயர் பதந்
தானுறு சசிவர்ணன் சரித்திர மென்றது.

இ-ள். (உலகிற்றவமற்று இவ்வுலகத்தில் எள்ளளவு நல்வினை செய்யாதவனுகி - செய்வினையே புரிந்தசசிவர் ணன்) கொடிதாகிய பாபவினையேசெய்தசசிவர்ணனுனவ ன்(உவமிப்பின் ஞானி விழிபட்டு) உவமித்தற்குக் கூடா தஞானவானது கடைக்கண் ணருள்பெற்று முன்னை வி னைவிட்டு முத்தியெய்துகதையேபூர்வஞ்செய்த பாபவி னைகளில் நின்றுநீங்கிமோக்ஷத்தையடைந்த கதை யிது வென்றவாறு ஒப்புயர்வற்றபிரமசொரூபமே ஞானியெ ன்பார் உவமிப்பில் ஞானியென்றூர். ௫

அ-கை. மேல்சசிவர்ணனது வினைகளின் செய்கை யை அருளிச்செய்கின்றூர்.

கலி. ஏமம்புகல்வா ருளபாதகாசம்
யாவர்க்குணுமிக் கவனுகுமிவன்
காமம்புகல்வார் குலமும்மெரிவாய்
நரகம்புகுமா று கடந்தனனே.

௧௩. பாதகர் தம்மினும் பாதகனிவன்பெயர்
ஓதினு நரகுறு மிவனடை யென்றது.

இ-ள். (ஏமம்புகல்வாருள) இருளோநோரகச்சொல்லப்பட்ட நெடிய மனதினை யுடைய (பாதகராம் யாவர்க்குளு மிக் கவனுகுமிவன்) மகாபாதங்களைச்சேய்யுஞ் கீழ்மக்களென்ற யாவர்க்குஉயர்ந்தவனுகிய இவன் (நாமம்புகல்வார் குலமும்மெரிவாய்-நரகமபுகுமாறு நடந்தனனே.) தன் பெயரைச்சொல்லப்பட்டவர்களுடைய குலமெல்லாமும் அழற்பிரபையாகியமாபூதியெனனு நரகத்தை யடையும்படி நடந்தனனென்றவாறு.—இவன் பாபத்திற் குதாரணம் சிதம்பரபுராணம். உலகினிற் பாதகருள்ளவெலாந் திரண்டோரொனவாங் - கலதியர்தங்க ளிலக்கிரனுகிய காத்தன்பேர்-இலகவுரைத்தவர் கோத்திரம்யாவு மெரிநரகின்-உலவநடந்தனன் பாதகர்தங்கட் குயர்ந்தவனே-என்பதனுற்காண்க. ௬

அ-கை. இத்தச் சசிவர்ணனது வம்சத்தார் அடைந்த வியல்பை மேலருளிச்செயகின்றூர்-

கவி. மலமேவிய தீவினையின் வலியால்
மகிழும்பர் பதத்தி லிருந்தவிவன்
குலமேவியதென் புலவாணர்களுங்
கொடிதாநரகங் குடியேறினரே-

௧௪. இவன்பவ வலியா லிவன் குலப் பிதிர்க்கள்
தவமற நரகஞ் சார்ந்த துரைத்தது.

இ-ள். இவன்(மலமேவிய தீவினையின்வலியால்) இவன் செய்த மும்மல சம்பந்தமாகியகொடியபாதகத்தினதுவலிமையினுலே(மகிழும்பர்பதத்தி லிருந்தவிவன் - குலமேவியதென் புலவாணர்களும்)மகிழ்வைத்தருகின்ற சுவர்க்

காதிபதங்களிலிருந்த இவன் குலத்துப்பிதிர்க்களெல்லாரு ம்[கொடிதா நரகங்குடியேறினரே] வேதனையைத்தருகி ன்ற ரவுரவாதிநரகபே குடியேறின ரென்றவாறு.—மல மேவியதாவது ஆணவமலம் மாயாமலம்- கன்மமலம். அ ணவசெம்பிற்காளிதம்போலவும் தண்டுலத்தைப்பற்றிய- தவிடு உமி-முளை-போலவும்-ஆத்மாவைப்பற்றி வினை களையூட்டுவிக்கும்-தண்டுலம்- ஆத்மா- தவிடு- ஆணவ மலம்-உமி-மாயாமலம் முளை- கன்மமலமெனவறிக. (நர கமாவது) ரவுரவம் மகாரவுரவம்- சீதோஷ்ணம்-மஹா மிலம்-சூசிமுகம் - கும்பிபாகம் - தப்தசோறும்-அஸ்திப ங்கம் கிருமி-நிச்சயம்- பூதிமாங்கம் - ரிதுபங்கம் இவைக ள் முதலானநரகமெனவறிக. எ

அ-கை. மேவிவன்பவத்தையருளிச்செய்கின்றார்.

கவி. மிகமேவியபுண் ணியபாவமெனும்
வினையின்பயன்மே லொருகாலமுறா
திகமேவருமென் பதனாலுளதோ
வெல்லாமிவனைச் செறவெய்தினவே.

க-து. வினைவலி யிரண்டினி மேலுறாதிவன்ற
னினைவலிப் பவமதிலெய்தின னென்றது-

இ-ள். (மிகமேவிய புண்ணிய பாவமெனும் வினையின் பயன்) அமிதமாகச் செய்யப்பட்டவினையினதுபுண்ணிய பாபத்தின்சுகதுக்கங்கள் (மேலொருகாலமுறாது) இனி மேல் வருமோர் சநநங்களில்அநுபவிக்க வாராமல் (இக மேவருமென்பதனால்) இந்தசநநத்திற்றானே அநுபவி க்க வருமென்று வேதாகமங்கள் கூறுகின்றபடியே(உள தோவெல்லா மிவனைச்செறவெய்தின) உண்டாகின்ற எல் லா வியாதிகளும் இவனைக்கொல்ல வந்து சூழ்ந்து கொ

ண்டன என்றவாறு—இகமேவருமென்பதற்குதாரணம். (ஆத்மபோதம) இப்பவமதனிலீட்டு மிருவினைப்பயனளித்தல்-எப்பவத் தென்னுமையமிதயமே யெண்ணனன்றே-வொப்பம விதைத்தெளிந்தா லுடன்பல னளித்தல்போல, விப்பவமீட்டுபோவ மிம்மையே யளிக்குமன்றே-என்றதனாற்காண்க. அ

அ-கை. மைந்தனுறுந் துன்பத்தைதந்தை நோக்கி வருத்தமுறுகின்றதை மேலருளிச் செய்கின்றார்.

கவி. தன்புத்திர நேயம் விடாமையினாற்
றவறுற்ற விவற்பெறு தந்தையுளந்
துன்புற்றினி யென்னைகொலோ புதல்வன்
றுயர்தீர்வகை யென்று சுழன்றனனே.

க-து. மைந்தன்மீ தன்பால்மனங்களர்ந்தின்றோன்
இந்தநோய்தணிப்பான்றிரிந்தனனென்றது.

இ-ள். (தவறுற்றவிவற் பெறுதந்தை) குற்றமானவினைபொருந்திய சசிவர்ணனைப்பெற்ற தந்தையாகியசாந்தசீலன் (தன்புத்திரநேயம் விடாமையினால்) தனது புத்திரன் மீது வைத்திருக்கின்ற அன்பு நீங்காமையினால் (புதல்வன் றுயர்தீர்வகை யினியென்னையென்று) நமதுபுத்திரனடைந்த துன்ப நீங்குதற்கு மார்க்கமினி நாம் செய்யவேண்டிய தென்னவென்று (உளந்துன் புற்றுச்சுழன்றனன்) மனோதுக்கங்கொண்டு அலைந்துதிரிந்தனன் என்றவாறு.—கொல்-ஓ-எ-அசை- (இதற்குதாரணம்- சிதம்பரபுராணம்துன்மதச்சருக்கம்) தந்தையின்றருள் சேயினோய்கடவிர்ப்பதே கடனாதலால்-மைந்தனுக்குறு வினையினாலுளம் வாடிநொந்து மகன்றனைக்-கிந்தநோயை வில

க்குமாறெவ னெங்ஙனென்ன விடுத்தவன்-சிந்தைசநொந் து திரிந்துழன் றயர் தில்லையெல்லை செரிந்தனன்-என்பத னுற்காரணக.   கூ

அ·கை. தந்தை தயரு ற்றலையினுந் தனையன்வெ றுத் துரைக்கின்றதை மேலருளிச்செய்கின்றார்.

கலி. ஒன்றாலும் வினைத்துயர் துய்ப்பதலா
லொழிவிக்கு முபாய முணக்கிலதே
யென்றாலு மொழிந்திவ னன்புவிடா
திவனைக்கொ டுழன்றன னெங்கணுமே.

க·து. மைந்தன்வெறுத்துரை வழங்கினுமன்பினுற்
றந்தைவெறுத்திடா துழன்றன னென்றது.

இ-ள். வினைத்துயர் துய்ப்பதலாய்) சசிவர்ணன் தன் பிதாவைப்பார்த்து ஐயகினையான் செய்தவினையினுல் வ ருந்துன்பத்தை யானேயனுபவித்துத் தீர்க்கவேண்டிய தாகவிருக்கின்றதே யல்லாமல் ஒன்றாலுமொழிவிக்குமு பாய முணக்கிலதே யென்றாலும் மணிமந்திர மருந்துக ளொன்றிலும் இவ்வியாதியை நீக்குவிக்கும் உபாயம் உ னக்கில்லாமற் போய்விட்டதேயென்று புத்திரன் வெறு ப்படைந்து சொல்லினும் (இவனன்பு வொழிந்து விடா திவனைக் கொடுழன்றனனெங்கணுமே) இந்த பிதாவான வன் புத்திரவாஞ்சைவிட்டொழியாமல் இந்தச் சசிவர் ணனை யெடுத்துக்கொண்டு சுழன்று திரிந்தன னெந்தவி டத்தும் எனறவாறு.—(தந்தைவெறுப் பின்மைக்கு உ தாரணம்) (பிரமகீதை) மைந்தரீட்டிய தீவினைபலனெ னு மனந்தனிற்கோடாமற் சிந்தைமீ தளிகூர்ந்துளம்பரி ந்து தன்சேயினைப்பாராட்டு-தந்தையாயன்பு கரந்தெ

னையாண்டருடங்கிடச் சுடர்போல-வந்ததேசிக வடிவமே யெனமணி மலரடியினிற்றாழ்ந்தான் என்பதனாற்காண்க.

அ-கை- இப்படிவெறுத் துரைக்கின்ற புத்திரனை முதுகிலெடுத்துவரும் பிதாவைக்கண்டு ஒருமாதவனுரைக்கின்றதை மேலருளிச்செய்கின்றார்.

கவி. ஒருமாதவனமற் றிவனவேதனைகண்
டொழிவற்றுளவொன்றை யுளத்துணரும்
பரமாகிய ஞானிகள் கண்ணுறலே
பரமௌஷத மென்று பகர்ந்தனனே,

கரு. மற்றொருமா னிவைநோக்கி மெய்ஞ்ஞானிகள்
ஒற்றிடல்மருந்தென் றுரைத்த துரைத்தது.

இ-ள். (ஒருமாதவன்மற்றிவன்வேதனைகண்டு) மேலாய தவத்தினையுடைய ஓர் முனிவர் பிதாவெடுத்துவருகிற புத்திரன் துனபத்தைநோக்கி-வாசீர் வேதியரே (ஒழிவற்றுள வொன்றை யுளத்துணரும்) யாவுமொழிந்த விடத்துள்ள விரண்டற்ற பிரமத்தை அறிவென்றறிந்த (பரமாகிய ஞானிகள் கண்ணுறலே) பரமே தானாகின்ற ஞானிகளினது கிருபாநோக்கம் இவன்மீது பொருந்திதலே (பரமௌஷதமென்று பகர்ந்தனன்) அரியமருந்தென்று சொற்றனர்-எ-று.

அ-கை. இந்தமாதவரே அந்தப் பரஞானியாசஞ்செய்தருளிய ஸ்தானமும் அவரது திருநாமமுமேலருளிச்செய்கின்றார்.

கவி. தனைந்தமிலா தவனைத் தருவான்
சத்திசகரமென்னு மிடந்தனில் வாழ்
மானந்திபராயண னெனபவனின
மைக்காக்குற நோய்க்கு மருந்தெனவே,

கரு. சங்கஞ் சத் தீச்சுரத்தினைவாழ்தற்பரன்
நந்திபராயணர் மருந்தென நவின்றது.

இ-ள். சத்திச்சுரமென்னு (மிடந்தனில்வாழ் சத்திச்சுரமென்னும் பெயரினையுடைய தலத்தினெழுந்தருளியிருக்கின்ற தானந்தமிலா நதனைத்தருவான் (தனக்கோர் முடிவில்லாத பொருளுக்கொப்பானவராகிய) மானந்திபராயணனென்பவன் மகிமைமிகுந்த நந்திபராயணரென்னுந் திருநாமத்தையுடையவர் (நின்னைங்கற்குறு நோய்க்கு மருந்தெனவே) உன்புத்திரனைப்பொருந்திய நோய்க்கு மருந்தென்று சொல்லியருளினரென்றவாறு. ௰௨

அ-கை. அந்தாதரவர் மொழியைக் குருமொழியாகக்கொண்ட இந்தவேதியராகியசாந்தசீலன் செய்கையை மேலருளிச் செய்கின்றார்.

கலி. முடியாவுபதேச மிதென்றவனும்
முனிவன்பதமெய்தி மொழிந்தனனிக்
கொடியான்வெருவாது குயிற்றியநோய்
கூறற்கரிதாய கொடுந்தொழிலே.

க-து. அவ்வுரைபெற்றவ் வருண்முனி பதமடைந்
திவ்வினையன்வினை யியம்பினெனறது.

இ-ள். (முடியாவுபதேச மிதென்றவனும்) நிலைபெறாவுபதேசமாகும் இம்மாதவனுரையென்று அந்தவேதியனிஞானசாந்தசீலன் (முனிவன்பதமெய்தி)நந்திபராயணஸ்வாமிகளிருக்குந்தானத்தை அடைந்து அவரதுசந்நிதிக்கசிவர்ணனை நிறுத்திதான்வந்தனஞ்செய்து (இக்கொடியான் வெருவாதுகுயிற்றிய நோய்) ஸ்வாமி இந்தப்பொல்லாங்கினையுடையவன் முற்பவத்தில் பயமற்றுச் செய்துகொண்டுவந்ததுன்பத்தை (கூறற்கரிதாயகொடுந்தொழிலெனமொழிந்தனன்) சொல்லுதற்கரிதாகிய பொல

லாதசெய்கையென்று விண்ணப்பஞ் செய்தனரென்றவா
று—(இதற்குதாரணம்) உபதேசவிளக்கம் உன்னருங்
கொடியோரினுயர்ந்தவன் றன்னியற்கைதனை யித்தராத
லத்-தின்னனவாறென்றி யாவர்க்குமாதவ-முன்னரன்பின்
மொழிதிடமில்லையால்-என்பதனுற்காண்க.

அ-கை. பின்னருஞ் சாக்தசீலன் விண்ணப்பஞ்செ
ய்கின்றதை மேலருளிச் செய்கின்றார்.

கவி. ஈங்குன் றிருமுன் பகரும்படியோ
இவனெய்திய தீவினை யென்ன வெலாம்
நீங்கும்படி தன்னனு பூதியினல்
நிகழும்விழிவைத் தனனிமலனே.

க-அ. பின்னவன் வினையிவன் பேசரிதென முனி
தன்விழியால் வினை தகர்த்த துரைத்தது.

இ-ள். (இவனெய்திய தீங்குன்றிருமுன் பகரும்படி
யோவென்ன) அடியேன் புத்திரனுகிய இவனடைந்திரு
க்கின்ற பாவத்தைத் தேவரீர சந்நிதிமுன்பாகவிண்ணப்
பஞ்செய்யத் தக்க தன்றென்று விணணப்பஞ்செய்ய (நி
மலன்றன் னனுபூதியின னிகழும்விழி வினையெல்லாநீ
ங்கும்படி வைத்தனன்) மலரகிதராகிய நந்திபராயண ஸ்
வாமிகள் தமது ஸ்வானுபூதியிலே விளங்குகின்ற கிருபா
நோக்கத்தினலே சசிவர்ணன் பாவங்களெல்லாம் நீங்கும்
படி மஸ்தகாதிபாதாந்தம்பார்த்தருளினரென்றவாறு.

அ-கை. திருக்கண் வைத்தமாத்திரத்தில் அவனடை
ந்த பெருமையை மேலருளிச்செய்கின்றார்.

கவி. கணியாதபவக் கடலானதிருக்
கண்வைத்தலும்விட் டனகாதகமும்
பிணியானவையுமல் லபிதாவிறைதாள்
பேணிப் பணியென்று பெயர்ந்தனனே.

அ-து. பாதத்தெனாமுனி பார்வைபிலேகவுக்
காதைதிருவடி தாழ்ந்திரென்றகன்றது.

இ-ள். (திருக்கண் வைத்தலுங் கணியாத பவக்கவோ வாகாத கடும்பிணியானவையும் விட்டன) நந்திபராயண ஸ்வாமிகள் தமதுகிருபா நேத்திரத்தைச் சுசிவர்ணன்பே ரில் வைக்கவும் பிறவிகடோடு கட்டுப்பட்டு அளவுப டாதிருந்தகஞ்சினுங் கொடியதாய்மோதுகின்ற வினைகள் யாவும் விடுபட்டன (நல்லவிறைதாள்பேணிப் பணியெ ன்றுபெயர்ந்தனன்பிதா) நன்மைமிகுந்த குருஸ்வாமிகளா து திருவடியில உண்மைபொருந்தப பணிவிடை செய் துகொண்டிரு நீயென்றுரைத்துப் போயினர் பிதாவென் றவாறு. ௰௫

அ-கை. பிதாவகன்றபின் சசிவர்ணன்குருவுக்குப்ப ணிவிடை செய்கின்றதை மேலருளிச்செய்கின்றார்.

கவி. இடனே முதலாக வுவந்திறையோன்
ஏவும் பணிசெய் திவனுஞ் சிலநாள்
உடனே யிவனத் திருமேனி தனக்
குரியானெனவுற் றனனும்பனுடே.

க-து. ஏவுமுன்பணியெலா மிவன்புரிந் திறைவிழி
க[illegible]செய்யிமையெனக் காத்தனனெனறது.

இ-ள். இடனே முதலாக விரையோனேவும் பணியி வனுவந்துசெய்து ஆசாரியார் ஆகாயமுதலியவிடங்களி லேவினும் அப்பணிவிடையைச்சசிவர்ணனுனவன் அடி யேற்குக் கிடைத்ததேயென மனமகிழ்ச்வுடன்செய் து (இவனுஞ் சிலநாளுடனேயத்திருமேனிதனக் குரியா னெனவுற்றனனும்பனுடே) சசிவர்ணனுஞ் சிலகாலம் ஆசாரியரைப்பிரியாமல் அவரது திருமேனிக்குரியவனுக

இருந்தனன் ஆசாரிடத்து-எ-று—(மாணாக்கன்பக்குவத் திற்கு உதாரணம் (ஒழிவிலொடுக்கம்) வெண்பா உடற் குயிர்போற் கட்கிமைபோ லூசிநூலொத்து- விடிற்புலி தீ பாம்பினில் வீழ்வார்க்காளுஞ்-சுடர்ச்சுடினும் வாளைழக் காகாவேதி மடகத்துக்காகாவா றேழைக்காகாதேயிது-எ ன்பதனாற்காண்க.   மசு

அ-கை. மேல் ஆசாரியர்க்குப் பணிவிடைசெய்தபு ண்ணியத்தினாலே சீஷனுக்குணடாகிய பரிபாகத்தைய ருளிச்செய்கின்றார்,

கவி. நன்றாய் முனிதான் வழிபாடதனால்
நானாவிதமான பிறப்பினைவிட்
டொன்றாகியவீ டுணருத்தமர்கட்
குளசாதனநான்கு முதித்தனவே.

க-து. நாதனற்பணிப்பய னற்கருகதொன் றுணர்
சாதன சதுட்டயஞ்சார்ந்த துரைத்தது.

இ-ள். (முனிதானன்றாய் வழிபாடதனால்) ஆசாரியர் திருவடிகளில் மாணாக்கனாகிய சசிகர்ணன் உண்மையா கப் பணிவிடைசெய்து "ருகின்ற புண்ணியபலத்தினாலே பரிபாகமிருந்து (நானாவிதமான பிறப்பினைவிட்டு) பலப லவிதமாகவருகின்ற ஜநநமரணங்களை [illegible] (ஒன்றாகிய வீடுணருத்தமர்கட்குளசாதன நான்குமுதித்தனவே)ப ரசாயுச்சிய வீட்டினைப்பெறக்கருதம் அதிதீவர தர பரி பாகருக் குண்டாகின்ற சாதனசதுட்டயத்தின் அருத்தம் இவனுக்குத்தோன்றியது என்றவாறு—நானாவிதமானபி றப்பாவது நால்வகைத்தோற்றம்-எழுவகைப்பிறப்பு - எ ண்பத்துநாலுஇலட்சம்-சீவராசிகள்-ஆகையாவன- யை-

மூட்டை-நிலம்-வியர்வை இவைநால்வகைத்தோற்றம்-தேவர் மக்கள்-விலங்கு-புள் ஊர்வன-நீர்வாழ்வன-தாவரம்-இவை எழுவகைப்பிறப்பாம் தேவர்பதினாலுலட்சம்-மக்கள் ஒன்பதுலட்சம் விலங்கு பத்து லட்சம் புள்-பத்துலட்சம் ஊர்வபதினொரு லட்சம்-நீர்வாழ்வன பத்துலட்சம்-தாபரம் இருபது லட்சம்-ஆக-௮௰௪ லட்சம் ஜீவராசிகளாம்.

எய

அ-கை. மற்றுஞ்சிவர்ணன்றனதுகுறையை ஆசாரியர் சந்நிதியில் விண்ணப்பஞ்செய்யும்பொருட்டுவணங்கியது மேலருளிச் செய்கின்றார்.

கலி. முனிவன்றிருமுன் புளதன்குறைதான்
மொழிவன் சிலவஞ்சலி குஞ்சியதாய்
பணிவங் கிருகணைகள் பதங்களிலே
பலகால் வலம்வந்து பணிந்தனனே.

க-து. அன்புடன் குரவனடி தொழுதேத்தியே
தனகுறை புகல்வான சார்ந்தனனென்றது.

இ-ள். (முனிவன்றிருமுன்பு) தேசிகரது அழகியசந்நிதியில் (தனகுறையுளதை) தனதுகுறையுண்டானதைதான்சிலமொழிவான் சிலவிண்ணப்பஞ்செய்யும்பொருட்டு (அஞ்சலிகுஞ்சியதாய்) சிரமீதெடுத்த அஞ்சலியத்தனாக (பணிவங்கிருகணைகள்) இரண்டுகணைகளிலும் ஆனந்தபாஷ்பந் தாரைதாரையாயொழுக (பலகால்வலம்வந்து) பலதரம்பிரதக்ஷணஞ்செய்து (பதங்களிற்பணிந்தனன்) இரண்டுதிருவடிகளில் வணங்கினன்-எ-று—தான்சாரியை.

அ-கை மற்றும் ஆசாரியர்வினவிடன்குறிப்பினையறிவித்ததை மேலருளிச்செய்கின்றார்.

கலி. அருளேவடிவா கியமாமுனிதான்
அறியாதவர்போல வழுங்கலுறும்

பொருளேதென மைந்தனடுங்கினனிப்
பொல்லாத பவப்புணரிக் கெனவே

கஅ. அருட்குரு வறிய ர்போல வினவலுந்
திருப்பதம் வணங்கிச் சீட னுரைக்கது.

இ-ள் [அருளேவடிவாகியமாமுனை] திருவடிவேதிரு
மேனியாகக்கொண்டருளிய நந்திபராயணஸ்வாமிகள் [தா
னறியாதவர்போல வழங்கலுறும் பொருளேதென] சக
லமுந் தாமறிந்திருந்தும் அறியாதவரைப்போல சசிவர்ண
னைப்பார்த்து நீ துன்பமுற்று இரங்குகின்ற தர்க்கமேதெ
ன்ன, (மைந்தனபொல்லாதபவப்புணரிக்கு நடுங்கினனெ
ன்ன) சற்புத்திரனாகிய சசிவர்ணன துன்பமாகிய பிறவி
க்கடலைக் கடப்பதெப்படியென்று நடுங்குகின்றேனென்
று விண்ணப்பஞ்செய்ய என்றவாறு— [பிறப்பிற் கஞ்
சியதற்குதாரணம்- திருவாசகம்] வாழ்த்துவதும்வானர்க
டாம்வாழ்வான் மனநின்பாற் - றாழ்த்துவதுந் தாமுயர்ந்
து தம்மையெல்லாந்தொழவேண்டி- சூழ்த்துமதுகரமுர
லுந் தாராயை நாயடியேன் பாழ்த்தபிறப் பறுத்திடுவா
ன் யானுமுன்னைப் பரவுவனே-என்பதனாற்காண்க. மக

அ-கை. மற்றும் ஆசாரியர் சீடனுக்குப்பிறவிக்கட
லின் பெருமையை திருவாய்மலருகின்றதைமேலருளிச்
செய்கின்றார்.

கலி. வெருவும்பிறவிக் கடல்வித்தாமுன்
வேதாகம நீதை விளம்புமதைக்
குருவுந் தனகன்பன் மனத்தளவிற்
செரனுமாறு தொகுத்திவை கூறிடுமே

க-து பவக்கடறனைக்குப் பயந்திடுசீடன்
உவப்பவேதார்த்த முரைக்குது மென்றது.

இ-ள். [குருவும்] ஆசாரியராகிய நந்திபராயணஸ்வாமிகளும் [கனதனபன் வெருவுமவிக்கரப் பிறவிக்கடல்] தம்மிடத்தில் அணைவினையுடைய சீவனாகிய சசிவர்ணனானவன்! விஸ்தாரமாகிய சநநசாகரத்திற்குப் பயங்கரத்தை யடைகின்றனனென்று (மனத்தளவிற்கொளுமாறு) அவன் மனமெவ்வளவுகொள்ளுமோ அவ்வளவு பொருந்தும்படிக்கு (முன் வேதாகமகீதைவிளம்புமதை) ஆதியிலுண்டாகிய வேதங்கள் ஆகமங்கள் கீதைகள் கூறிய அருத்தங்களையெல்லாம் (ஒருங்குத்திவைகூறிடும் ஒன்றாகத்திரட்டி இவைகளைச்சொல்லத் தொடங்கினாரென்றவாறு—கீதையென்றது சிவகீதை பகவற்கீதையெனவறிக - வித்தாரமென்பது வித்தரமென்று விகாரமாயிற்று. ௨௰

அ-கை. சநநசாகரத்தினியல்பை மேலருளிச்செய்கின்றார்.

கலி. மரணபவங்களானபுனலையுடையது
மதியைவிழுங்கு காமவரவுபெரியது
கரணவொழுங்கறுது விடையவினை நூர்
கணமொடியங்கு மீனமிகவு முகள்வதே.

க·து. பிறப்புமிறப்பும் பெருகிய புனலிற்
சிறப்புளவிடையமே செங்கெனவுரைத்தது.

இ-ள். (மரணபவங்களானபுனலையுடையது) இறப்புப்பிறப்பாகிய நீரையுடைத்தாயிருக்கின்றது (மதியைவிழுங்குகாமவரவுபெரியது அறிவாகிய சந்திரனை இரையாக விழுங்கும் ஆசையாகின்றசர்ப்பங்களைமிகவுமுடையது கரணவொழுங்கறுதவிடையவினைநூர் கணமொடியுங்கு மீனமிகவு முகள்வதே) விடையமாகிய வாகாரங்களைப்

பொசித்துக்கொண்டுகரணமாகிய மீன்கூட்டங்கள்ஒழுங்
காக மிகவும்புரளவிருக்கின்றது என்றவாறு. ௨௬

கவி. பெருமிதமென்றுகூறுபெருமை யுடையது
பிணிகளொனுங் கெடாத புலவு கமழ்வது
வருமிடரின்பமான திரைகள் பொருவது
மனமெனும் வஞ்ச ராஜ மகர முறைவதே.

க-து. துன்பின்றலைநோய் சொல்புலால்வஞ்சமீன்
இன்பம் பெருக்குறு மிப்பவமென்றது.

இ-ள். (பெருமிதமென்றுகூறு பெருமையுடையது(க
ளிப்பென்று சொல்லும் பெருக்கை யுடையதுபிணிகளொ
னுங் கெடாத புலவுகமழ்வது) கெடாதபிணிகலா னுண்
டாகிய புலால் நாற்றத்தை யுடையது (வருமிடரின்பமா
ன திரைகள்பொருவது வந்துகொணடே யிருக்கு மின்ப
துன்பமான அலைகள்மோதவிருக்கின்றது மனமெனும்வ
ஞ்சாராஜமகரமுறைவதே) மனமென்றுசொல்லும் வஞ்ச
னைக்குரிய திமிங்கிலகிலமாகிய இராஜமீனுறையத் தக்கது
எ-று. ௨௭

கவி. அளவிலகந்தை யாமை யபரி முதமுள
அறிவில் நிறைந்த வாழமறிய வரியது
களவு நெருங்கியூரு மலவ னுடையது
கலக விடங்கமேவு கிருமி நெளிவதே.

க-து. அகமாமையாழ மறிவின்மை ஞெண்டு
புகுகளவு கலகப் புழுவெனறுரைத்தது.

இ-ள். அளவிலகந்தையாமையபரிமிதமுள அளவுக்
கடங்காத அங்காரமென்னும்அநேகம்ஆமைகளை யுடைய
து அறிவினிறைக்கவாழமரியவரியது) நிறைந்தஅறிவின்
மையினது ஆழமறியவரிதாயிருக்கின்றது (களவுநெருங்
கியூருமலவனுடையது) அடர்ந்துவிஸ்தாரமாய்த் தவழ்

ஞை (சராசரிய நன்றிகளையுடையது (சகலகலை-யுக்தமே யுகிருமிதெளியவேது) பொருந்தியகலகந்தெய்யத்தக்க ஆல்லையாகியபுழுக்களெளியபக்கத்தது என்றவாறு உகூ

கவி. துகளொடு நன்கிலாத நரைகடருவது
துறவொடு மின்பமான கரையையகழ்வது
பகரியொடுந் தவாத வலிய சுழியது
மறலியுமஞ்சு கோபவடவை யெரிவதே.

க-து. நன்கிலாதுரை பெண்ணுரைச் சுழக்கரை
மகியகோப வடவையுண டென்றது.

இ-ள். துகளொடுநன்கிலாத நரைகடருவது அனுபவமுடநன்மையில்லாதபொலாய்க்குகளேயே நுரைகளாகக் கருவது துறவொடுமின்பமான கரையையகழ்வது) விடுதலேயெனகின்ற பேரின்பமானகரையை யழிக்கப்பட்டது (பகரியொடுந்தவாவலியசுழியது பெண்ணுசை யென்னும் கெடாத வலியசுழலையுடையது மறலியுமஞ்சகோபவடவையெரியதே இயமனும் பயப்படும் படியான கோபமாகின்ற வடவாக்கினி யெரியவிருக்கின்றது-எ-று உச

கவி. பெருவருகின்றபோக முதலையுடையது
விவிதமனந்தமான துறையுடையது
ஒருவர்கடந்துபோக வரிதென்றுபய
வுதவியிலாப்பாய முலகிலதிதே.

க-து. போகமா முதலையும் புகல்பல் முறைதுறை
யாகிய பலகட னீக்கரி தென்றது.

இ-ள் வெருவருகின்ற போகமுதலையுடையது அசம வரசெய்யுஞ் செல்வமாகிய முதலையையுடையது (விவிதமனந்தமான துறையையுடையது பலபல விதங்களான துறைகளையுடைடது (ஒருவாக

டந்து போகவிரகில்) எவர்களாலுங் கடந்துபோகத்தக்க யுகதியில்லை (எழுபவவுத்தி) இந்த எழுவகையாகின்றசங்ந சாகரமானது விளம்பயாவருலகிலறிஞரே) அந்தசங சாகரத்தின் அளவினையறிந்துசொல்லத்தக்க அறிஞர்கள் இவ்வுலகத்தில் யாவரிருக்கின்றார்களென்றவாறு. ()

அ-கை. மரணபவங்களென்ற செய்யுட்டொடங்கி வெருவ்ருகின்ற வென்ற இச்செய்யுளீறாக ஐந்துசெய்யுளானும்பிறவிக் கடலின்பெருமையையுரைத்து இவ்வகைப்பட்ட பிறவிக்கடலை அறிவுடையோர் கடந்துவிடுவரென்று அனுக்கிரகித்ததை மேலருளிச்செய்கின்றார்.

கலி. பொறிவழிசென்று மீளுமலைவ மதிகொண்டு
பொருசமயங்க ளாறுமுறிய விழுமதி
லறிவழிவொன்றிலாத பொருளிதெனவுள
அனுபவங்க மேறுமறிஞ ரகல்வரே.

கரு. அறிவெனுங் கலத்தி லாரோகணிக்கால
பிறவிவே ரறுந்திடு மெய்ந்நெறியிலாதெனவறுத.

இ-ள். (அதில் அங்ஙட்பிறவிக்கடலில பொறிவழிசென்று மீளுமலைவுமதிகொ.டு) சுரோத்ராதி ஞானடபொறியினை மார்க்கமாகச் செல்கின்றதும் வருகின்றதுமாகி வருரப்படு புத்தியைக்கொண்டு பொருசமயங்களாறு முறியவிழும் (சாக்ஷாராதந்செய்யும் சட்சமயத்தவர்களும் அதோமுகப்பட்டுவீழுவர்கள் அறிவு ஞானத்தினால் (அழிவொன்றிலாத பொருளிதெனை) அவிநாசியெனப்படுமொரு வொன்றுமியபொருளிதென்கின்ற நிச்சயம் (உளமனுபவங்கமேறுமறிஞரகல்வரே) உண்டாகின்ற அனுபோகமெனனுங்கப்பலிலேறும் அறிவுடையோர் பிற

விக் கடலைக்கடப்பார்க ளென்றவாறு — தர்க்க சமயம் ஆறுவன-உலகாயதம் பௌத்தம்-சமணம்-மீமாஞ்சை - பாஞ்சராத்ரம்-பாட்டாசாரியம்-எனவறிக (பிறக்கடல் கடப்பதற்குகாரணம் (திருவள்ளுவநாயனார் குறள்) பிறவிப் பெருங்கடனீந்துவர்நீந்தா-ரிறைவனடிசேராதவர்.) என்றும்—(அனுபவசாரவெண்பா) அறிவுமரக்கலத்தி லாரோகணித்தால்-பிறவிக்கடலைப்பிரித்துத் - துறையாம்-சிவமா வழிக்குரிய பேரின்பவீட்டில் உறவாகவைக்குமுகந்தா என்பதனாற்காண்க.

அ-கை. இத்தன்மையை யுடைய பிறவிக் கடலைக்கடப்ப தெப்படியென்று பயந்த சிடனைநோக்கித்குரு அனுக்கிரகிததை மேலருளிரசெய்கின்றார்.

கசி. புணரி கடந்துபோக விரகிலையெனமொழி
பொழுது புலம்பியாவி புகல்வ னிறுமுனம்
உணர்வெனுமரக்கமேறுமறிந்ந ரகல்வரென்
றுரையை வழங்கினாதனு வகையருளவே.

க து. உயிரிறு முன்பகடலைபடைப்பினை யெனபய்ன்
மயலற வறிவினைம் மாற்றலாமென்றது.

இ-ள் (புணரி கடந்து போக விரகிலென்மொழிபொழுது) இந்த எழுவகை யாகிய பிறவிக்கடலைக்கடக்குமுபாயமில்லையென்று ஆசிரியர்சொல்லுமபோதே (புகல்வன் புலம்பி யாவியிறு முனம்) சசிவர்ணன வருந்திமூச்சிக்கு முன்பே (உணர்வெனும்மரக்கமேறு மறிந்ந ரகல்வரென்று அறிவாகிய கப்பலிற்செல்லுஞ்சத்துக்கள் நீங்குவார்களென்று) உரையைவழங்கி நாதனுவகையருளவே ஆசாரியருமவசனமிர்தத்தைப் புகட்டிச் சசிவர்ணனுக்கு மகிழ்ச்சியுண்டாகச்செய்த மாத்திரத்திலென்றவாறு.

அ-னச. மேல் ஆசாரியன் திருவடியைவாழ்த்திமா ணாக்கன் விண்ணப்பஞ் செய்கின்றார்.

கலி வேறு.

வாழியெனவிறைவனடிதொழுதவருடவமாய்
ஆழியின யகலுமறிவருளுகென வவனே.

க௬. ஐயனடிதொழுதரும்பவக்கடந்தியான்
உய்யவறிவினை யுதவென்றுரைத்தது.

இ-ள். அவன்-அந்தச்சசிவர்ணன (வாழியெனவிறைவ னடிதொழுது) நீடூழி வாழ்கவென்று ஆசாரியர்திருவடி களில் வணங்கிநின்று (வருபவமாமாழியினையகலும்) வந் துகொண்டேயிருக்கின்ற பிறவியென்னும் பெரியகடலி னைநீக்கும் (அறிவருளுகென) பேரருளைக்கொடுத்தருள வேண்டுமையனேயென்றுவிண்ணப்பஞ்செய்ய-எ-று ()

அ-னக. வணங்கிய மாணாக்கனுக்கு ஆசாரியர்உண ர்வின் விபரம் உபதேசித்ததை மேலருளிச்செய்கின்றார்

கலி. பரவறிவுமபரவறிவெனவு மிருபரிசாந்
திரவறிவையறியுமவ ரகல்வர் தெளிவுறவே.

க-எ. உபரறிவு பெற்றிவ் வுலகினைமறந்தோர்
மயலற வுரைப்ப ரறிவினிலை யென்றது.

இ-ள். (பரவறிவுமபரவறிவெனவு மிருபரிசாம்) பரவ றிவென்றும் அபரவறிவென்றும் இரண்டு விதமாகும்- அவையில் பரவறிவாவது பரத்தையறிகிறபேரறிவு அப ரவறிவாவது உலகத்தையறிகிறசிற்றறிவு இவையில் (தி ரவறிவையறியுமவர கல்வர்தெளிவுறவே) நிலைபெற்றபே ரறிவையுணர்ந்த ஞானிகள் அந்தப்பிறவிக் கடலைத்தெ

ளிவாகக் கடப்பார்களென்றவாறு— (உதாரணம் திருப்புகழ்) அறிவையறிவதுபொருளென வருளிய பெருமானே யென்பதும் இக்கருத்தைப்பற்றியெனவறிக. உகூ

கவி. அபரவுணர் வருமறைகள் முதலகிலகலையும்
உபரம்மதை பறவுதவு வதுபரஉணாவே

க-து. கலைகளைச் சிற்றறிவு காட்டுகின்ப
நிலையினைப்பேரறிவு நேசிக்குமெனறது.

இ-ள் (அபரவுணர் வருமறைகள் முதலகில கலையும் உதவுவது) அரியவேதாகம சாஸ்திரபுராண கலைஞானங்களை யெல்லாமறிந்து அதிலனுவாதித்துக் கொண்டிருக்கச்செய்வது அபரவுணர்வாகியசிற்றறிவு (பரவுமமதை பறவுபரமுதவுவது) சீவவறிவைப்பற்றியஅகங்காரத்தை நீக்கிப் பரத்தோடொன்றுமொடுக்கத்தைத் தரத்தக்கது பரவுணர் வாகியபேரறிவு என்றவாறு—உபரமென்றது ஒடுக்கம் உதவுவதென்றதையிரண்டிடத்துக்கூட்டுக. ()

அதை, சிற்றறிவினியல்பிதுவென்று மேலருளிச் செய்கின்றார்.

கவி. புராணமிதிகாச மெனவையின்பொருளைத்தும
பிராணனறியாதுள விடத்திவை பிதற்றே.

க-து. புராணமுதல்சொல்லும்பொருளெலாமுண்மை
தராததைப் பேசுந்தன்மையென் றுரைத்தது.

இ-ள். (புராணமிதிகாச மெனவையின் பொருளைத்தும்) பதினெண் புராணங்கள் இதிகாசங்கள் முதலானவைகள் சொல்கின்றவர்த்தங்களெல்லாம் (பிராணனறியாதுளவிடத்து) ஆத்மாவையறியாதவிடத்தில் (இவைபிதற்று) மேற்கூறிய இந்தச் சாத்திரார்த்தங்கள் வீண்பேச்சாகமுடியும்-எ-று. ௩௧

மேல் அவதாரிகை இதுவுமது.

கவி. ஆகம விதங்களறி வார்கள்பரமறியார்
யோகமொ டிறக்குமவரே பரமுணர்ந்தோர்.

க-ரை. கிரியையீங்கிக் கிளர்ந்தறி துயிலுளோர்
பிரியடாப் பிரம முணர்ந்தவரென்றது.

இ-ள். (ஆகம விதங்களறிவார்கள்பர மறியார்) ஆகமங்கள் சொல்லுகின்ற பலபலவிதங்களாவன மந்திரகலைதந்திரகலைகளைக் கற்றறிவார்களையன்றி உயிருக்குயிராய் நிறைந்த பரத்தை யறியாதவர்களாம் (யோகமொடிறக்குமவரேபரமுணர்ந்தோர்) சிவயோக நித்திரை செய்பவர்களே பரத்தையறிந்துணர்ந்தோர்கள்-எ-று.—ஆகமவிதங்களென்றமையால் மந்திரகலை தந்திரகலை வருவிக்கப்பட்டது-கூட்டமாகக்கருவிகள் சேர்ந்திருக்கும் நனவில் சுஷுப்தியிலந்த அறிதுயில் பெறுகின்றதையோகமோடிறக்குமவரென்றார். ௩உ

கவி. இயலறிவதிசையறிவ தினமறிவதுளவாம்
அயலறிவ தறிவதல வறிவறிவதறிவே,

க-ரை. அன்னியமானதை யறிவதறிவல்ல
மன்னியவறிவை யறிதலறிவென்றது.

இ-ள். (இயலறிவ திசையறிவதினமறிவதுளவாம்) இயற்றமிழ்களை யறிவதுவும் இராகப் பரிஷைகளை யறிவதும் உண்டாகின்ற நாடகமுதலான இவைபோன்றவைகளையறிவதும் (அயலறிவதறிவதலவறிவறிவதறிவே-அறிவிற்கன்னியமானவைகளையறிவதும் அறிவன்றுபரமாகிய பேரறிவை யறிகின்றவறிவே யறிவு என்றவாறு—(இதற்குகாரணம் சந்நிதிமுறை) அறிவைவிடவேரல்ல

அம்புவியிபுநெஞ்சஞ் செறிவறிவாய் நில்லென்று செப்பி
க்-குறியறவே நெஞ்சைத் திருத்தி நிகழவைத்தயோரூர
ன்-கழ்ச்சத் திருத்தண்டைக்கால்-என்பதனாற்காண்க. ()

கலி. கலியுகலை யறுபத்து நாலு மறிவாரும்
பலவயம தறசுத்த பரம மறியாரே

க-து. மறுவிலாக் கலையின் மெழியறி வோரும்
பிறவியறவொன்றைப் பெறவறியாரென்றது

இ-ள். (கலியுகலை யறுபத்து நாலுமறிவாரும்) சொல்லுதற்குரிய கலைஞானங்கள் அறுபத்துநான்கையும்அறிகின்றவர்களும் (பலவயம தறசுத்தபரமமறியாரே) உதயாஸ்த மனமின்றிசதோதயமாய்விளங்குகின்ற சுத்தப்பிரமத்தை யறியாரட்டார்களென்றவாறு. ௩௪

அ-னை புராணமிதிகாச மென்னுஞ் செய்யுண்முதல் கலியுகலையென்னுஞ்செய்யுள் வரைக்கும் நான்கு செய்யுளாற் சிற்றறிவி னியல்பையருளிச் செய்துமேல் பேரறிவினியல்பை யருளிச் செய்கின்றார்.

கலி. ஆகவறிவாள ரறிவாரவை யனைத்தும்
ஏகவறிவாள ரிவையாரவுமறியாரே.

க-து. உடல்நிலை யென்றவ ருடலையேகண்பர்
திடவறிகரிவைகளைத் தெரியார்களென்றது.

இ-ள். (ஆகவறிவாள ரறிவாரவை யனைத்தும்) உடலைநானென்னுஞ் சிற்றறிவுடையோரவைக்குரியதனுகரணபுவன போகங்களை இவ யானெனதென்னுங்காரியங்கள் யாவையு மறிவார்கள் (ஏகவறிவாளரிவையாரவு மறியாரே) ஒன்றால் நிறைந்த பேரறிவினையுடையோர்கள்பல

வாய் விரிகின்ற சிற்றறிவிற் குரியதேகாதிப்பிரபஞ்சமு தல்யாவையு மறியமாட்டார்களென்றவாறு. ௩௫

கவி. பூசனையு மதுசகல பொருளுமதுதனையும்
ஈசனையும் வேறதற வறிவதறி வெனவே.

க-து இரண்டற நிற்கின்ற தெப்பொருளானதும்
திரண்டபூசனைச் செய்லும் தென்றது.

இ-ள். (தனையுமீசனையும் வேறதறவறிவதறிவு) தாமா கிய ஆத்மாவையும் ஈசனாகிய பரமாத்மாவையும் வேறல லவென்று அறிகின்ற அறிவேபோதமாம் அப்படி அறி கின்றதுவே பூசனையும் அதுசகலபொருளுமதுவே சகல பூசனையும் சமஸ்தவேதாகமங்களின்தத்துமுமென்று என் றவாறு.— (இதற்குகாரணம்-அறிவானந்தபோதம்,) எ ப்பொருட் கண்ணுமண்ணியிலங்கிடுமறிவாமீசன் அப்ப டி விளங்குகின்ற தறிதலேயவன்றனக்கு - மெய்ப்படுபூ சைவேறோர் செயலினுலன்றமெய்யே- இப்படி ஞானந் தன்னுலிறைஞ்சிடப்படுவானீசன்-என்பதனாற்காண்க. ()

கவி. ஐயறி வறிந்தவை யடங்கினர்க ளேனும்
மெய்யறி விலாதவர்கள் வீடது பெறுரே.

க து பொறிபுலனடக்கினும் பூரணவுணர்வின்
நெறிபெருர் வீடு றரென்றறிவித்தது

இ-ள். (ஐயறிலறிந்தவை யடங்கினர்களேனும்) சத்தா தி விஷயங்களைந்தையு மறிகின்றஸ்ரோத்ராதி ஞானேந் திரிய மைந்தின்பின்செல்லுகின்ற மனதினைந்தையு மட ங்கினவர்களென்றாலும் (மெய்யறிவிலாதவர்கள் வீடது பெறுரே) உண்மையான பேரறிவில்லாதவர்களாகில்பே ரின்ப வீட்டினைப் பெற்றுக்கொள்ளாதவர்க ளென்றவா று.—(இதற்குகாரணம் அனுபவசாரம்-வெண்பா.) தட்

டறிவு கெட்டிருக்குந்தூயவர்களானாலும்- நிட்டையிலே மெய்யறிவினைமுற்றால் சிட்டருளத் - தற்பரமாயாகி ன்றவானந்தப் பேரொளியின்-றற்பதத்தைப் பெற்றிலா ர்தான். ௩௭

கவி. மெய்ம்மையறிவல்லதயில்வேறறிவதெல்லாம்
தம்மையறியு மறிவதேயறிவு தானே.

க-து. அன்னியமறிய மறிவறி வன்றெனத்
தன்னையறிவதே யறிவெனாறுரைத்தது

இ-ள். (தயில்வேறறிவதெல்லா மெய்ம்மையறிவல்ல) தமக்கன்னியமான வேறொன்றை விசாரித்தறிவதெல்லா மெய்யறிவன்று (தம்மையறியுமறிவதே யறிவுதானே) தன்னைவிசாரித்தறிகின்றவறிவே அறிவென்றவாறு. (இதற்குகாரணம் திருமந்திரம) முன்னைப்பிறவிற்செய்த முதுதவம்-பின்னைப்பிறவியிற்பெற்றாலறியலாம் தன்னையறிவதறிவா மஃதன்றிப்-பின்னையறிவது பேயறிதாமே என்பதனாற்காண்க. ௩௮

அ-கை. அகவரிவாளரென்னுஞ் செய்யுண்முதல்-மெய்யமை யரிவென்றுஞ் செய்யுள்வரைக்கும் நான்கு செய்யுளால் பேரறிவி னியல்பையருளிச்செய்து மேலாசிரியருக்கு மாணாக்கன் வினணப்பஞ்செய்ததை யருளிச் செய்கின்றார்.

கவி. தானெனு முடம்பிது தனைத்தவிரவேறே
யானெனுமருத்தமுள வோவருளுகெனவே.

க-து. உடம்பினையன்றி வேறொன்றுண்டோவெனத்
திடமுற வணங்கிச் சீடன் வினாயது.

இ-ள். (தானெனுமுடம்பிது தனைத்தவிரவேறு) தானென்ற சொல்லுபித்த இடலினை யன்றிவேறாய் (யா

னெனுமருந்த (புளமேலாவருளுகெனமே) யானென்று சொல்லுதற்குரிய பொருளுணமேடா அம்மெதுளதாகில் அருளிச்செய்ய வேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்யனனறவாறு. ௩௪

அ-கை. ஆசாரியர் சீடனை நோக்கி விடையருளிச் செய்கின்றதைமேல நளிச்செய்கின்றார்.

வேறு-கவி.

எனதாடைபொன்பூ மசனைறையல்பாய்மா
விபங்கண்முகங்கால்கைபா னெனனெதனறும்
தனதாயுரைப்பார் வகுத்திங்கவூனைத்
தானென்றயர்ந்துஞ் சொலத்தக்கதன்றே.

க-து. மோகமாம் பணடமுழுவது மன்றன்றித்
தேககீ யன்றெனத்தெளியவுரைத்தது.

இ-ள். (எனதாடைபொன் பூமன்றையல் பாய்மாவென்றும்) வஸ்திரம் ஸ்வர்ணம்-பூமி-புகல்வன-மனைவி-புரவியானை-இவைகளை-யென்னதெனறும்- (கணமுகங் கை-கால்-எனனதென்றும்) கண்களையு முகந்தையுங் கால்களையுங்கைகளையுமஎன்னதெனறும்-யானெனறும. இவ்வவயவங்களை யுடைய் உடலையானெனறும் (தனதாயுரைபபார்) சுதந்தரமாகச் சொல்லிக்கொள்வார்கள் (வகுத்திங்கவூனைக் தானென்றயர்ந்துஞ் சொலத்தக தன்றே.) ஆடைமுதலியபொருள்களையும் கணமுதலியஅவயவங்களையும் என்னதெனறும்பிறிவுபட்டிருக்கின்ற இத்தவூனுடலினைத்தானென்றுமறந்துஞ்சொல்லத்தக்கதன்றெனறவாறு— அவயவம் என்னதென்றசொன்னமையால் யானென்றதைஉடலென்று வருவிக்கப் பட்டது. ஊனைத்தானென்ற சொல்லத்தக்க தன்றெனவே ஆடை முதலிய வற்

றையும் கண்டுகவியவற்றையும் என்னதென்று சொல்ல த்தக்கதன்றெனபது வருவிக்கப்பட்டது. ௪௰

அ-கை. மேல்தேகிக்கு தேகம் அன்னியமென்பதை உபமானங்களாலறிவித்ததை யருளிச் செய்கின்றார்.

௧௰. தாளாகவூராழி தனுவென்ன வீணை
தண்டாக வகன்மார் தட்டாக மொட்டாம்
காளமலர்ச்சென்னிகூந்தற் கொடிந்தேர்
நாளூரு மூர்வானை வேறாக நாடே.

க-து, தேரைநடத்தும்பாகனைப் போலுடல்
ஊரநடத்துமொருவனுண்டென்றது.

இ-ள். [தாளூராழியாக] இரண்டுபாதங்களும் நடக்குகின்றசக்கரமாகவும் [வீணைதண்டாக] நரம்புகளூழுதுகெண்புந் தூணாகவும் [அகன்மார்பு தட்டாக] விசாலமாகிய மார்பு விஸ்தாரப் பலகையாகவும் [சென்னிமொட்டாக] தலை சிகரமாகவும் [கூந்தர்கொடியாக] மயிர்கள் துவசமாகவும் ஆகியதனுத்தேரென்ன இந்த தேகத்தைத் தேரைப்போல [காளமலர்நாளூரும்] இரவியினால் பிரகாசிக்கின்ற நாள்களிலுள்ளவரைக்கும் (ஊர்வானை வேறாகநாடே) சாரதியாகநடத்துகின்ற தேகிதைதேகத்திற்கு அந்நியமாக நினைப்பாயென்றவாறு—தேகத்தைத் தேரென்றுந்தேகியைச் சாரதியென்று முரைத்ததற் குதாரணம் (ஞானத்தபோதம்) பூதலரைடர்வையம் போய்வரவுமநடாத்தும் சூதனுமொருவனித்தவுடலெனத்தொகுத்தமையமை மேதினியுறநடாத்துமேலவனொருவனுண்டால் ஆகவனெனியும்போல வறிந்துநீ பிறிந்திடாயே. என்பதுங்காண்க. ௪௧

கலி. கடக்குஞ் சரம்பண்ணி யுண்ணின் றொருத்தன்
கைபாதகன்னங்கள் மெய்போலியக்கும்
கிடக்கும் நடத்தா விடத்திவ்வுடம்பும்
கிடக்கும் மொருத்தனடத்தாவிடத்தே.

க-து. மரக்கரிக்குள்ளொரு மானிட னிருந்து
தரத்தினிலாட்டுந் தன்மையென் றுரைத்தது.

இ-ள். [கடக்குஞ்சரம் பண்ணி] மதம்பொழியாநின்ற யானையைப்போல மரத்தா லோருருவஞ் செய்து [உண்ணின்றொருத்தன்] அதற்குள்ளாக வோர்புருடனின்று நடத்தினால் [கைபாதகன்னங்கள் மெய்போலியக்கும்] துதிக்கை கால்கள் காதுகள் - அசையமெய்யானையைப்போல நடக்கும் [கிடக்கும்நடத்தாவிடத்து] உண்ணின்றவன் நடத்தாதபோது கிடக்கும் அதுபோல [இவ்வுடம்பும் கிடக்குமொருத்தனடத்தா விடத்தே] இந்தத்தேகமுந்தேகி நடத்தாதபோதுபிரேதமாய் கிடக்கும் என்றவாறு உதாரணம் [ஆத்மபோதம்] மரக்கை மாவிற்குள்ளோர் மைந்தனிருந்தாட்டில்செருக்கியதுவாட்டுஞ்செய்கைபோல் - தரிக்குமுடல் - ஆட்டுவா னுட்டினு லாடுமவ னுட்டாக்கால் - காட்டம்போ லாகுமிதுகாண் - என்பதனுற்காண்க. ௪௨

அ-கை. மேல் அன்னமயமாகிய தேகம் நீயன்றென்பதை யருளிச்செய்கின்றார்.

கலி ஒருகூறு மலமாகு மொருகூறு மனமாம
ஒருகூறு டம்பாகு முண்டற்ற வன்னம்
இருகூறும் நீயாகி லொருகூறம்நீயாம்
இழிக்கும் மலஞ்சோ ரிடபட்டவுடலே.

க-து. மலமுநீரன்ன[illegible]ரெவைத்திடு
கலமெனுமுட[illegible]யன்றென் றுரைத்தது.

இ-ள். [உண்டற்றவன்னம்] நீபுசித்துசடராக்கினியினாலே பின்னப்பட்ட அன்னமூன்றுபாகமாம் அதில்[ஒருகூறுமலமாகும்] ஒருகூறு அமேத்தியமாகும் [ஒருகூறுமனமாம்] ஒருபாகம மனமாகும்[ஒருகூறுடம்பாகும்] ஒருபாகஞ் சாரமாகி சமானவாயுவினாலே நாடிகளிலேறியுடல் தடிக்கும்[இருகூறுநீயாகில்] மலமு மனமுமாகியவிரண்டுபாகமும் நீயாகுவை யானால்[ஒருகூறுநீயாம்]அன்னசாரத்தினாலாகிய தேகமும் நீயாகலம் [மலஞ்சோரிடப்பட்டவுடல்] [1]மும்மலமுமொழுகுகின்றகேணியாகிய உடம்பானது [இழிக்கும்] பொய்யா யழிந்துபோகத் தக்கதென்றறியாயென்றவாறு. ௪௫

கவி. கிளராதரத்துண்ணு மன்னஞ் சுடக்கை
கிட்டப் பெறாதே முனிந்தார்கிடந்தார்
தளரா துறப்பொன்று முயிர்போகவனறே
தழும்பள்ளிமீதே துயின்றார்சகித்தே

க-து. உடற்குளிருக்கு மொருவனலன்றி
கடத்தினலன்றெனக்காட்டியுரைத்தது.

இ-ள். [கிளரா தரத்துண்ணு மனனஞ் சுடக்கைகிட்டப்பெறாதே முனிந்தார்] மிகுந்த ஆவலுடனேபுசிக்கின்றவன்னஞ்சுட அச்சுடுகையை கையினாற்றொடப்பெறாக்க முடியாமல் கோபித்தவர் (உயிர்போகத் தளராதுறபபொன்றுங் கிடந்தார்) ஆத்மாபிரிந்துபோக அவயவங்களிலொன்றுஞ்சோர்வின்றிஉடல்கிடந்தவராகி (அனறேதழும்பள்ளிமீதேதுயின்றார் சகித்தே) அப்போதேஅக்கினிசயனத்தின்மேலேசகித்துநித்திரைசெய்தாரெனறவாறு— அன்னத்தின்சுடுகைசகியாதவர் அக்கினிசயனத்தில் படுத்து நித்திரை செய்தாரெனவே தான் கூடியிருந்த கா

லத்தில் சீதோஷ்ணங்கள் சகியாததேகம் அக்கினியில் வேகவிட்டு உடலபிமானமின்றி ஆன்மாபிரியுமெனவும் ஆன்மாவுக்கும் தேகத்துக்கும் சம்பந்தமில்லையென்பது உம் அறிவிக்கப்பட்டது கிடக்குமென்பதைக்கிடந்தாரென்றும் துயிலுமென்பதைத் துயின்றாரென்றும் அதை உயர்வுகொடுத்துக்கூறினார். ௪௪

கவி. நிழற்பாவை கண்ணாடி யிற்பாவை கைகால்
நிமிர்க்கும் முடக்கு மிவன்செய்த வெல்லாம்
தொழிற்பாலதா மிந்தவுடலஞ் செய்தொழிலும்
சுடர்ஞான வடிவான வன்செய்த தொழிலே.

உ-து. நிழற்குடையோனாடில் நிழலாடுமெனவேபோல்
உடற்குடையோனாடி லுடலாடுமென்றது.

இ-ள். (நிழற்பாவை) ஒரொளியின்மேல் நிற்கின்றவனுடைய சாயலாகிய நிழற்பாவையும் (கண்ணாடியிற்பாவை) கண்ணாடி பார்க்கின்றவனைப்போலத் தோற்றுகின்ற பாவையும் (கைகால்நிமிர்க்கும்) முடக்குமிவன் செய்தவெல்லாம் நிழற்குடையவனை கைகால்களை நீட்டி முடக்கில் இவன்செய்கின்ற வெல்லாம் அந்நிழலுஞ் செய்யும் அத்தன்மைபோல (தொழிற்பாலதாம்) ஒருவனிருந்துசெய்யுஞ் செய்கைக் கிடமாகும் (இந்தவுடலஞ்செய்தொழிலும்) சுடர்ஞானவடிவான (வன்செய்ததொழிலே) இந்த தேகஞ்செய்யப்பட்டசெய்கைகளெல்லாம் ஒளியென்னும அறிவுமயமான ஆத்மாவின்செய்கை யெனவறிவாய் று. ௪௫

கவி. அறிகின்ற பொருளென்று மறிவானில் வேதே
டானுணர்வுணர்க நானெனலாமோ
செறிகின்ற புள்ளல்ல கேசடிவ வகையே
ஜடமான வுடனினனில் வேறென்று தெளியே.

உ-து. அறிவையறியு மறிவுங் கூட்டையும்
பறவையும் போலப் பகுத்தறியென்றது.

இ-ள். (என்றுமறவாளிலறிகின்ற பொருள்வேறேயா னால்) எப்பொழுதுந் தன்னறிவினு லறியத்தக்கசீவாத்மா வுக்கே அறியப்படும் பொருளாகிய பரமாத்மாவேறாயி ருக்குமானால் (இவ்வுடைக நானென்னலாமோ) இந்தமா மிசபிண்டமானதேகத்தை நானென்று சுதந்தரித்துச் சொல்லலாமா செறிகின்ற புள்ளல்லவேகூடு) நெருங்கி யிருக்கின்ற பக்ஷியாகுமா கூடுகூடாகுமா பக்ஷி (இவ்வ ணமே ஜடமான வுடலினின் வேறென்றுதெளிவீர(ப க்ஷிக்குங்கூடுசம்பந்தமில்லாததுபோல அசத்தானவுடல் சத்தானவுனக்கு வேறெனவறிவாய் எ-று.—(இதற்குதா ரணம்-பிரபஞ்சசிகை) நடுக்கும் வெங்காயவனத்துழல்வோ ர்க்கு நதியெனுஞானநீரன்றி - இடும்பை தீர்பதுவேறிலை மூவிதப்பத்தேகமாயிலகுமெஞ்ஞானி - கூடமதைநீக் கிநகரும் புள்ளெனச் சூழ்ந்த கொங்கெஞ்சடம் வேறதாய்நிற் பார்தொடங்கு வல்வினையெவ் வகையவர்க்கெய்துந்துனை றுமோமனனிருபகடலை-6 னைபதறுைகானக. ௪௬

அ-கை. மேல்பஞ்சபூதத்தின் குணத்தை யருளிச் செய்கின்றார், ௪௭

௨௯. நிலமாகும் வற்பெனறல்நெகிழ்கின்றனீரமெ
நெருப்பா யதிர்சுட்ட வெல்லாமு மநிலம்
சலமான புகலாதி யானித்த வுடலைச்
சடமானவைப்பூத வுருவங்கடாமே.

௩-து. தெள்புறு மனபுனர் வளிவா னெனும்
ஐம்பூத மயமாகுமாக்கை யென்றுரைத்தது.

இ-ள். (சடமானவைம்பூதவுருவங்களிந்தவுடலம்) ஆச ...ங்களாக ஏமவங்களைச் சேர்ந்ததாகியது இந்த

தேகம்-அதெப்படியெனில்-வற்பென்றநிலமாகும் உரக்கும்தரிக்கிறது பிருதிவி பூதமாகும் (நெகிழ்கின்றனீராம் குளிர்ந்த பதஞ்செய்கின்றது (அப்புபூதமாகும் அதிற்சுட்டநெருப்பாம்) எல்லாஞ்சுட்டொன்றுவிக்கின்றது தேயுபூதமாகும் (சலமானவைநிலம்) சலித்து திரட்டுவிப்பது வாயுபூதமாகும் எல்லாம் புகலாதியான் எல்லாப்பூதங்களும் தங்குமிடத்தில் தங்கியிருக்க இடங்கொடுக்கு முதன்மையாகிய ஆகாயபூதமாம்-எ-று.—எனதாடையென்றசெய்யுட்டொடங்கி நிலமாகும் வற்பென்றசெய்யுளீறாக எட்டுச்செய்யுளும் உடலே இழிவுகூறி நீயன்றென்றுரைத்தது. ௬௭

அ-கை. மேல்பஞ்சேந்திரியங்களும் நீயல்லவென்றருளிச்செய்கின்றார்.

கவி. விழியைப் புமானெனிலி ரவியாதியாலே
விளக்கின்ற தல்லால் விளக்காமையாலே
ஒழியப்படுங் கன்ன முதனான்கு முன்றன்
உருக்கண்ட கண்டன்னை யொப்பாக வுன்னே.

௬ சூ. பொறியைப் புமானெனிற்பொறிபலாமொன்றால்
அறிவிக்கவறிவதாலுறைவையென்றது.

இ-ள். (விழியைப்புமானெனி லிரவியாதியாலே- விளக்கின்ற தல்லால் விளக்காமையாலே) நேத்திரத்தை ஆத்மாவென்று சொல்லலாமென்றால-இரவி சோமன்-அக்னி இவைகளாற் பிரகாசிக்கின்றதல்லாற்றனக்கே ஸ்வயம் பிரகாசமின்மையால் ஆத்மாவன்று (ஒழியப்படுங்கன்ன முதனான்கு முன்றனுருக்கண்ட கண்டன்னை யொப்பா வுன்னே) விழியைக மற்ற நீங்-செவி-நாசி நா-மெய்-யாய நான்கு முனனிடத்திருந்து உருவக்கைக் காண்கி

கண்களைப்போல் ஒவ்வொன் றறிவிக்க அறிகின்ற தல்ல துதானே யறிந்துகொள்ள மாட்டாததென்று அறிவாய் -எ-று.—இரவிபாதி யென்றமையால் சோபனக்கிளவியை வருவிக்கப்பட்டது. இச்செய்யுளில் இந்திரியமைந்தும் நீ யன்றென் றுரைத்தது. ௪௪

அ-கை. மேல் ஆகாரத்தின பாகத்தைத விரித்தருளிச்செய்கின்றார்.

அழலுண்பொருள்களி லுண்பவைமுக் கூறதின்முக்
கூறணியென்பு நடுக்கூறது மச்சைக் கிடமாகும்
எழில்கொண்டகடைக்கூறு துவக்கா மெழுமனமே
இயனுன் மறையத்தங்க ளிசைக்கின்றதுதானே.

க-து. அன்புறமூலா லாகியவினிமையாம்
என்புகோறசை நீயன்றென் றுரைத்தது.

இ-ள். (அழலுணபொருள் களிலுண்பவை முக்கூறு) அக்கினியினாலே பக்குவமாகின்ற அன்னமுதலிய பதார்த்தங்களைப் புசிக்க அதினசாரமூன்றுகூறாகும் (அதின்முக்கூறணியென்பு) அந்தமூன்றுகூறாகியசாரத்தில் முதற்கூறு ஏழுகூடைய என்புக்குரமாகும் (நடுக்கூறது மச்சைக்கிடமாகும்) முன்சொல்லிய மூன்றுகூறாகியசாரத்தில் நடுக்கூறு தசைக்குரியதாகும் (எழில்கொண்டகடைக்கூறு துவக்காயெழுமனமே) முன்சொல்லிய மூன்றுகூறாகிய சாரத்தில் கடைக்கூறு அழகுபொருந்த சருமமாய் மேலிடுகின்றது (இயனுன்மறை யங்கங்களிசைக்கின்றது) இயல்பாய் நான்குவேதத்தின முடிவுகளுஞ் சொல்லுகின்றன-எ-று. ௪௫

அ-கை. மேல் பானம்பண்ணுஞ் சலத்தைவிரித்தருளிச்செய்கின்றார்.

கவி. உண்ணும்புனல் முக்கூறதின் முற்கூறுவர்நீராம்
உதிரம் நடுவிற்கூறு கடைக்கூறுபிராணன்
என்னும்மதி லிருகூறவை நீயாயிடினன்றே
இறகின்றபிராணன்னவை நீயாயினை குவையே.

க-து. அளிகொண்ணீர் கனலுமூழ்கித் கடிக்கும்
வளியுநீயன்றென மறுத்து முரைக்கது.

இ-ள். (உண்ணும்புனல் முக்கூறதின் முற்கூறுவர்நீராம்) தாகங்கொள்ளும் உதகமானது மூன்றுபங்காய்ப்பிரியும் அஃதில் முதம்பாக கரிப்பினையுடைய சிறுநீராகும் (உதிரம்நடுவிற்கூறு) இரண்டாவதுபாகம் இரத்தமாகும் (கடைக்கூறுபிராணனை) மூன்றாவதுபாகம் பிராணவாயுவாகும் (என்னுமதில்) மூன்றுகூறுபெயவனவயில் (இருகூறவை நீயாயிடினன்றே) சிறுநீர் இரத்தமாகிய இருகூறும் நீயாகுவையல் (இறகின்றபிராணனனவை நீயாயினைச குவையே) அழுந்துகலையுடைய பிராணவாயுவும் நீயாகவுன்படலாமன்று.—எனபுதனை தோலால் மூடியவுடல நீயன்றென்றது. ௫௰

ஆகை பிராணவாயு நீயன்றென்பதை மேலருளிச் செய்கின்றார்.

வேறு.

கவி. பிராணனுமன்று துஞ்சி லுணர்வின்மையா
லஃதுணரும் புலன்களொழிவால்
பிராணனென்னில மனனையொழியாது
சேனைகர்சூழ் வலஞ்செய்பொழுதே.

க-து. ஆயுங்கருவியோ டறிவறுபிராண
வாயுநீயன்றென மாண வுரைத்தது.

இ-ள். (பிராணனென்னில்) பிராணவாயுதான் ஆத்மாவாமென்னில் துஞ்சிலுணர்வின்மையால்) சுழுத்தியி

ல் அறிவின்றிச்சடமாய்க்கிடப்பதனாலும் (உணரும்புலனசவொழிவால் (ஞானேந்திரியங்களைநீங்கி யிருப்பதனாலும் (பிராணனொடுமன்றா) பிராணவாயுவும் ஆத்மாவல்லது (அங்கப்பிராணவாயுவு நனவாதி துரியாந்தம் இயங்குவானேனென்னில் சேனைசூழ் நகர்வலஞ் செய்பொழுது மன்னனொழியாது) அரசன்நகர் வலம் வருமபோது அவனை நீங்காபல்சேனைகள் சூழ்ந்து வருதல்போல கருவிகரணாதிகள் சூழ்ந்துநிராசஜாக்ர ஸ்வப்நசுழுத்திகளில் ஆத்மாசஞ்சரிக்கிற காலத்தில் இந்த ஆத்மாவை அங்கவாயுநீங்காமல் துரியம்வரைக்கும்இருக்கும்-எ-று.

ஆனால் சுழுத்தியில் பிராணவாயு இயங்குதற்குக் காரணம் அருளிச்செய்கின்றார்,

௩௫. கரணமொடுங்கவாயுநிகழ்தலின்கொலெனனி
லுடல்காவலாகு மிலதேல்
மரணமடைந்ததென்று தமர்சுட்டிடாமுன்
வளைவாயின் ஞானிகொளுமே.

க து கருவிகளொடுங்கக் காலியங்க விடில்
எரியிடுவாரென் றியங்கிய தென்றது.

இ-ள். (கரணமொடுங்க வாயுநிகழ்வென்கொலென்னில்) கருவிகரணங்களெல்லாம் அடங்கிநிற்கப்பட்ட சுழுத்தியில் பிராணவாயுமாத்திரம் உசுவாஸ நிசுவாசமாய் நடந்துகொண்டிருக்கின்றது என்னெனில் (உடல்காவலாகும்) சுழுத்தியில் தேகத்திற்குக்காவலாகவிருக்கும் (இலதேல்) அப்படி உசுவாசநிசுவசமாகக் காத்துக்கொள்ளாமல் நீங்கியிருக்குமானால் (மரணமடைந்ததென்று தமர்சுட்டிடாமுன்) இறந்துபோய்விட்டதென்று உரியசுற்றத்தார் தகனம்பண்ணுவதற்குமுன்னமே (வளைவாயி

ன்ஞாளிகொளுமே) விளைந்த வாவினையுடையநாய்கள் ஆ
காரமாகக்கொள்ளுமென்று உடலைக்காத்திருக்கின்றது-
எ-று. ௫௨

ஆ-கை. மேல்பிராணவாயு நீயன்றென் றுரைத்தரு
ள அந்தக் கரணமோ நானென்ற மாணாக்கனைநோக்கி அ
ந்தக்கரணமும் நீயன்றென்றருளிச் செய்கிறார்.

கவி. இனமுறவென்ன வுள்ளகரணத்தி லொன்றி
னெனலாவி தென்னுமெனதால்
மனமுன மன்னமென்றவதனாலுமல்ல
மதியல்ல வந்தவகையே.

க-து. கனமிக்குமந்தக்கரணத்திலாகும
மனம்புத்தியனாது நீயென் றறிவித்தது.

இ-ள். (மனம) மனமானது (இனமுறமென்னவுள்ள க
ரணத்தி லொன்றினெனலால்) தத்துவங்களுக்கினமாகிய
உறவென்று சொல்லவிருக்கின்ற அந்தக்கரணத்தி லொ
ன்றாகியது இந்த மனமென்பதனாலேயும் (இனதெனு
தெனலால்) இந்த தேகாதிபிரபஞ்சத்தை என்னுடையதென்
பதனாலேயும (முனமனமென்றவதனாலும்) முன்பே அன்
னத்தின் பாகமென்று சொன்னதினாலும் (அல்ல) நீயல்
லவாகில் புத்திகாணுமென்று சொல்லுவாயானால் (மதியல
ல வந்தவகையே) அதுபோலவே புத்தியுநீயல்ல-எ-று.

கவி. இடரினையுளதா நிலையற்றறிவற்
றென்னுங்கரணங் களிலாயவரும்
அடரும்பிறவிக் கடியென்றுலரு
மகங்காரமுநீயல வென்றறியேன்.

க-து. அகங்காரமுதான வறிவிலாத் துற்குண
அகங்காரமு நீயன்றென்றறைந்தது.

இ-ள். (அகங்காரமுநீயல) அகங்காரமுநீயன்று என்னதென்றால் இடரின்புளதாய் துன்பத்தையேயின்பமாகவுடையதாய் (நிலையற்று நிலைபெற்ற குணமிலாததாய் அறிவற்று) அறிவில்லததாய் (எண்ணுங்கரணங்களிலாய் எண்ணப்பட்ட கரணநானகுள் இதுவுமொன்றாகி எவரும்) யாவரும் அடரும்பிறவிக்கடியென்றுவருமென்றறியே) நெருங்கவந்து சனிக்குஞ்சனனத்திற்கு ஆதிநானென்றுவருகின்றதெனறறிவாய்-எ-று. (ருச)

கவி. ஐயப்படலோர் பொருணிச்சயமாய்
அறியப்படல் யானெனதென்றுந்தாம்
செய்யப்படல் செய்வது சிந்தனையாம்
சித்தமதுவன்றென நீதெளியே.

ச-து மித்தையை யானென தென்ற விகாரமாம
சித்தமுமன்றெனத் தெளியவுரைக்கது.

இ-ள். (ஓர்பொருணிச்சயமாயறியப்படலைப்படல்) ஒருபதார்த்தத்தை மெய்யெனவறிதலும் அதில்சந்தேகப்படுதலும் (யானெனதென்றுமதஞ்செய்யப்படல்) யானென்றும் என்னதென்றுமெ எவற்றிலுஞ் செருக்கையுண்டாக்குதலும் (செய்வது சிந்தனையாம்) இவைகளைச்செய்விக்குஞ் சிந்தனையாகிய சித்தம்மதுவன்றென நீதெளியே) சித்தமானது நீயல்லவென்று அறிவாய்-எ-று. ருரு

அ-கை. பஞ்சபூதவிகாரமாகிய தேகமுதல் சித்தபரியந்தமும் நீயல்லவென்றவர் நின்னதன்றென்பதையுமேலருளிச்செய்கின்றார்.

கவி. முன்னுகவுடம்பது சித்தமதேமுடிவாக
மொழிந்த பொருட்டிரடான்

நினைவறிவரிய யறியும்பொருளாய்
நிற்கின்றதனு மல்லனினைமலனே

க-டு. கருவாதி சகலமுமோர்ந்து
நினைவாலறிவது நினைதலென்றது.

இ-ள். (உடம்பதுமூன்றாக சித்தமே முடிவாக) உடம்பினைக் குறித்துச் சொன்னோனாகாதே பொன்றுவென்ற செய்யுளாகுதலே சித்தத்தைக் குறித்து முடிவின்மேற்சொன்னதாகப்பட்டவென்ற செய்யுளிருகபதினாறு செய்யுளினுமேயும் (மொழிக்கபொருட்டிரட்டான) சொலவிம்பெரனை நேந்த ஆர்த்த சமுகங்களெல்லாம (நீயறியும் பொருளாய்நிகழ்கின்றதனை) உனனுலேயறியப்பட்டபதார்த்தமாய் விளங்குதலகயினுலே (நின்னுகிலவெனநின்மலன்) அறிவுமயமாய் விளங்குகின்ற ஆத்மாவாகிய வுனனதல்ல வென்றார் மலரகிதராஙகநிபாராயண முனிவர்-எ-று. ருக

அ-கை. கனுகரஞைக ணீயுமன்று நின்னதுமன்றென்ற ஆசாரியரைநோக்கி மாணாக்கனவினணப்பஞ்செய்வதை மேலநுசரிக்கின்றார்

வி. உன்னலறியப்படுமயாவையுமுன்
னுயிரன்றெனவே யினிபொக்குமெனச்
செனனலறியா மொழியுமபொருளை
யானருவதெனறனை வொனறனுமே.

க-து. யேறியும்பொரு ணீயலவென்றனை
நாயேகொதகது நானெனறது.

இ-ள். (உன்னுலறியப்படும் யாவையும் முன்னுயிரன்றெனவே யினை) உன்னாலே பகுக்கறியப்பட்டவை யாவும் உன்னுயிரல்லவென்று தேவரீர் திருவாய்மலர்ந்தருளினீர் (எனக்கொக்கும்) அவை அடியேனுக்குச் சமாதானமாக

யிருக்கின்றது ஆனால் எனனலறிய தொழியும்பொருளோ வனகுவதென்றான எனனலே யறிதற்கரிதாகியபொருளோ (நானுகின்றதென்றான் எனறதுமே) இப்படிசொல்லவே மாணாக்கனை நோக்கிமேலருளிச்செய்கின்றார்-எ-று

அ-கை. காரியகாரண மித்தன்மையுடைய தென்பதை மேலருளிச்செய்கின்றார்.

கவி. அறியாப்பொருள்காரணமாகைகுறித்
தறியும்பொருள் காரியமாமுலகில்
செறியாற்றிகழ் நான்மறையத்தமெலாம்
நீயன்றெனவோது நிரந்தரமே.

[illegible] காரியமன்று நீ காரணமாமென
ஆரியனமகிழ்வோ டடிமைக்குரைத்து

இ-ள். (உலகிற்குறிதகறியாப்பொருள் காரணமாகை) உலகத்தினிடத்திலே ஒரு சுட்டுதலினல் அறிவதற்குஅரிதாகிய பொருளானது காரமணமாகுதல்-அவையெவையெனில் மூலகாரணமானபிரமம் (உலகிற்குறித்தறியும் பொருள்காரியமாம) உலகத்தினிடத்திலே மதித்தறிகின்ற பொருளானது *காரியமாகுதல்அம்மெதவை யெனில் தேகாதிப்ரவஞ்சம் ஆகையால்(செறியாற்றிகழ் நான்மறையுந்தமெலாநிரந்தரநீயன்றெனவோது) நன்மார்க்கத்தாற் பிரகாசம் பொருந்தியநான்குவேதத்தின முடிவுகளெல்லாம எப்போழ்துந்தேகாதிபர வஞ்சமான காரியமாகுதலேநீயன்றென்றுசொல்லுகின்றது எ-று—உலகுறுரித்த என்பதைஇரணடிடத்துங்கூட்டுக. ௪௮

அ-கை. பிரமசைதன்னியத்தைக் கட்புலனறிய த்தக்கதன்றென்று மேலருளிச் செய்கின்றார்.

சவி. அறியும்பொருளன் றறியாப்பொருளன்
றறிவாகிய நீயெனு மப்பொருடான்
பொறியின்வழிநின் றறியும்பொருளோ
போதக்கண்விழித் தறியும்பொருளே.

க-து. ஊனநோக்கத்தி லுணர்ந்தறியாப்பொருள்
ஞானநோக்கத்தில் நாடுவதென்றது.

இ-ள். (நீயென்னும் அறிவாகிய வப்பொருடான்) நீயென்றுசொல்லப்பட்ட அறிவாகிய அந்தப் பொருளானது— (பொறியின்வழி நின்றறியும் பொருளோ அறியும்பொருளன்ற) சுரோத்திராதி ஞானப்பொறியின்வழியாக நின்றறிகின்றபொருளா- அறிகின்றபொருளல்ல (போதக்கண்விழித் தறியாப்பொருளை யறியும்பொருள) ஞானக்கண்ணைவிழித் தறியாதபொருளல்லஅறிகின்றபொருள்-எ-று— இதற்குப்பிரமாணம்- திருமந்திரம்) முகத்துக்கண்கொண்டுபார்க்கின்றமூடர்காள்- அகத்துக்கண்கொண்டு பார்ப்பதே யானந்தம் மகட்குத்தாயார் மணாளனொடாடிய சுகத்தை சொல்லென்றாற் சொல்லுமாறெங்ஙனே என்பதனாற் காண்க. (டுசு)

ஆ-கை. ஞானக்கண்ணாலறியும்பொருளா யாதெனச் றமாணாக்கன வினவாக்கியார்த்தத்தைக் குறிப்பா யருளிச் செய்கின்றார்.

டுவி. வேதப்பொருடா னிதுவேறுசொல்லும
வினையாவையு மன்றொருவேறுமிலாப
போதப்பொருடந்தமறைக்கரியாம
புனிதப்பொருடத்வமசிப்பொருளே.

க-து. அத்வைதசாம வாரணமுடிவாந்
தத்தநற்றத்வமசிப் பொருளென்றது

இ-ள். வேதப்பொருட்டணிது) வேதத்துச்சொல்லப்பட்ட அர்த்தமெல்லாமிது (வேறுசொலும் வினையானவையுமன்று) இதையன்றி வேற்றுமையாகச் சொல்லப்பட்ட கருத்துகளொன்றுமில்லையென்று (ஒருவேறுமில்லைப்போதப்பொருட்டந்த மறைக்கணியாம்) ஒன்றேனும்பேதமில்லாத அபேதஞானார்த்தத்தைத் தரப்பட்டசாமவேதத்திற்கு ஆபரணம்போல (புனிதப்பொருட்டத்வமசிப்பொருளே) சுத்தார்த்தமான தத்வமசியெனனுமகாவாக்கியார்த்தம்-எ-று. வேதப் பொருட்டமறைக்காணியா மென்றமையால் சாமவேதமென்றுபொருட்படுத்த லாயிற்று. ௯௰

அ-வது. திரிபதார்த்தத்தையும் விசதமாக விரித்தருளிச்செய்கின்றார்.

ங-வி. நிலையாப்பரமதுவெனும்பொரு
ணீயெனும்பொருள் சிவமோ
மலமான வினைடயிக்கிவ
பசிபப்பொருளாவதே.

ப-து. தாபரச் சாம்பசு தானது நீயெனும்
இப்பரிசிரதமேயகலம் றுணைத்தது.

இ-ள். (அதுவெனப்பொருணிமலமாயபரா [illegible] ணுள் ளர் பரமானதுமல நீயான பிரபஞ்சத்தையு ம (நீயெனும் பொருள் சிவனை நீயெனுமாஞ்சயானது சிவனிருக்குமவைகயமாகி [illegible] மாது (அ [illegible] [illegible] யவையாயினும்) அதிபதயபொருள் ஆங்காரமாது மலாதிகளாகிய சிகலஸ்வபாவனிரனைடும் [illegible] கொற்று இது அசிதம எ-று— அது நீயமெய்ய தற்குகாரணம்) (ஒழிவிலொடுக்கம்) உயிரியுணர்த்தி பாச முதலியுடையோன்- றனையுணர்த்தில் நீயெ குலமாம் - கனலே விறவிடமாக்காணலதனை

மெய்மையை யேனுணர்க்க - அறியகிலாப்போலது நீயாம்ள சா௪
னபதனுற்காணக

ஆகை ஆசாரியனை மாணாக்கன்வணங்கிசிவனும்பி ரமமும்எப்படி ஆயிக்கியங் கூடுமென்றுவினவுகின்றதை அருளிச்செய்கின்றார்

கவி அருமையாகிய பிரமமுன்னிலை
யாகுமாருயிர் பின்னிலை
இருமையாகு பிரணடயிக்கிய
மெய்துமாறெவ னென்னவே.

க - து. பிரமமுன்னிடம பின்னிடமாருயிர்
இருபதமொன்று மதெப்படியெனறது

இ-ள். (அருமையாகியபிரமமுன்னிலை யாகும்) பெரு மையினையுள்ள பிரமம் தன்னுடையதை இடமாயிருக்கின் றது (ஆருயிர்பின்னிலை பாலிடத்தும் விகுதியா யிருக்கி ன்றசீவனை கடையாகிய பின்னிடமா யிருக்கின்றது இரு மையாகுபிரணடயிக்கிய மெய்துமாறெவனென்னவே ஆ [illegible] இரண்டிடத்திலுமிருக்கின்ற பெரு [illegible] ஒன்று [illegible] இரண்டு [illegible] கையெப்படியென் று மாணாக்கன் [illegible] ஆசாரியன் [illegible] ஆரம்பித்தா [illegible].

உலக [illegible] உபாதிகளை [illegible] அருளிச்செய்கின்றார்.

கவி [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible].

து. [illegible] போலவே
[illegible] விசாரதுமெனறது

இ-ள். (உபாதியாகியதேகமேயெனப்படுவதாகிய) ஜீவன்
களுக்கு உபாதியிலே வரப்பட்ட தேகமேயென்று இ
வைகள் தேகமென்று இதுவென்பதில் (ஜாக்கிரமயிர்க்கு
ஸ்வப்பனாதியா முடல்போல) ஸ்தூலாகாரத்தைப்பற்றிநிற்கு
மதாகமாகவும் பொருந்திய காமாதியாகச் சொல்லப்ப
ட்ட உடல்போல (இவைகளுள காரணாதி காயங்கள்) ஜீ
வர்களுக்கும் உண்டு காரணமாகியஉடல எ-று. இவனு
க்கு உபாதியாகிய உடலென்பதில் தேகம்- இந்திரிய
ம்-மனம்புத்தி-அகங்காரம்-சித்தம்-பிராணவாயு- ஆகிய
வைகளில்- ஸ்தூலமானது ஞானேந்திரியமான ஸ்ரோத்ராதி
(ரு) இவ்வைந்தின்விஷயமான சப்தாதி-ரு-ஆகிய இவைபத்து
ம்- இந்திரியமானது-கன்மேந்திரியமான வாக்காதி ரு-இ
வற்றின்விஷயமான வசனாதி-ரு-ஆகிய இவைபஞ்சேந்திரியங்க
ள் அந்தக்கரணம்-சு-பிராணவாயு-க-ஆக-எ-ய இவ்வாறா இ
யடங்கின—உடல்-புத்தம்-வாசம - இச்சேர்க்கைக்குரிய
ஸ்தூலமாகையால் உபாதியாமுடலென்றார்

ஆ-னக போகாஸ்ரயோபதிமை அநுபவித்துச் சொல்லுகின்றா
ர்,

உயிர் தசன் புறம்புறியாற்றியாம்பி
வெனலக்குமேதுவியமபுடா
காசகன்னிருபாதிபாவனா
காருணாதிகளாவதே

க-து ஆதிசகனிப்பாவனமீறகா
போகியாருக்குபாதியேழுனாத்தது,

இ-ள். (காரணாதிகளாவது சகலருக்குரிய காரண
வாதிகள் ஏழாவன - பரிவர்த்தம்- பரிவகாரமாத
வம பரிவாக்கியாபிக்ஷம் - பரிபேஸ்வரத்யம் பரிவஷ
ருத்தத்வம்-பரிவஸ்திதிக்யம் பரிவரமரசூர்மம ஆ

திபரோக்ஷம் என்பன். அதாவது இந்திரியங்களை ப்போல அறிக்கை கொண்டதுமாய பதியினாலே சர்வத்தையும் அறிகையினாலே சர்வக்ஞனென்றும் [illegible] ரியான் சர்வகாரணன். அதாவது இந்திரியங்களாலே [illegible] காணப்படாத [illegible] சாக்ஷாத்காரமாக [illegible] (பிரயோசனாக்கிரியை) அதாவது இந்திரியங்களுக்கு வெளியாக உள்ளிட்டறிகையினாலே சர்வாங்கிரியை யென்றது (எல்லாக்குமேல்) ஸர்வேஸ்வரன் அதாவது இந்திரியங்களெல்லாமேலாய் விளங்குகையினாலே சர்வேஸ்வரனென்றது (இயல்பாகச் சகல) சர்வ [illegible] அதாவது இந்திரியங்களெல்லாம் அவனுக்குள்ளே தோன்றுகையினாலே சர்வநிகேதமென்றது (இருப்பிடம்) சர்வஸ்திதி அதாவது இந்திரியங்களையெல்லாந்தானே இருத்துகையினாலே சர்வஸ்திதியென்றது (பாவனைசர்வஸம்ஹாரன்) அதாவது இந்திரியங்களெல்லாம் அவனுக்குள்ளே அடங்குகையினாலே சர்வசம்ஹாரனென்றது என்றவாறு.

அதைமேல் ஆசங்கத்துக்கு உரைக்கின்றோனென்பதை அருளிச்செய்கின்றார்,

[illegible]

[illegible]

[illegible] [illegible]

[illegible]

[illegible]

இ-ள். (அகிலகாரணமேழும் நானெனபதத் பதத்திலை சுத்தமே எல்லாவுலகத்திற்குங் காரணமாகின்ற ஏழுபாதியையுந் தானாய்க்கொண்டிருந்த காலத் தத்பதப்பொருளாகின்ற ஈஸ்வரனுக்கு அசுத்தமாகின்றது சகல காரணானநானெனல் தத்பதப்பொருள்சுத்தமே) ஏழுபாதியையுநீங்கி எல்லாக்காரணத்திற்குஞ் சாக்ஷிதானாயிருந்தகாலம் தத்பதப்பொருளானஈஸ்வரனுக்கு சுத்தமாகின்றது-எ-று. கஎ

அ-கை மேல்அஸிபதார்த்தமிஃதென அருளிச்செய்கின்றார்.

கலி. செறிந்தகாரண காரியங்கள்
சிதைந்துமேலுறசித்தகாய்
அறிந்தவாதனை தானுமற்றது
அசிபதப்பொருளாவதே

௫ து இதுவதுவபாதியற்றேகமோமெனும்
அதைமறந்ததுவே அசிபதமென்றது

இ-ள், (செறிந்தகாரணகாரியங்கள்) சிதைந்துமேலுறசித்தகாய்நெருங்கிய காரணஉபாதி காரியஉபாதிகள்கழிந்துமுடிவிற்பொருந்திய சித்தேகாமென்று (அறிந்தவாதனைதானுமற்றது அசிபதப்பொருளாவதே) அறிகின்றவ அறிவானதானுமில்லாமல் அதுவாகின்றதே அசிபதத்திற்கர்த்தமாகின்றது. கஅ

அ-கை, மேல்முக்கிய லக்ஷியார்த்தங்களை அருளிச்செய்கின்றார்.

கலி, அசுத்தமாகிய திருபகத்தினு
முக்கியப் பொருளாவதே
விசுத்தமான இலக்கியப்பொரு
ளென்றுசொல்லுவர்விமலரே,

க - து, சுத்தமற்றிருக்கின் முக்யமிரண்டினும்
சுத்தமுற்றிருப்ப திலக்கியமெனறது,

இ-ள். (அசத்தமாகியநிருபதத்தினுமுக்கியப் பொரு ளாவதே) அசத்தமாகின்றது தத்பதம்-த்வம்பதம் இவ்வி ரண்டையும் பிரிக்கும்போது முக்கியப்பொருளென்றும்) விசு த்தமான இலக்கியப் பொருளென்று சொல்லுவர் விமல ரே) சுத்தமாகின்றது தத்பதம் த்வம்பதம் இவ்விரண்டி லும் பிரிக்கும்போது லக்ஷியப்பொருளென்று சொல்லுவார் மலரஹிதராகிய பெரியோர்கள்-எ-று.—இதன்றாற் பரிய ம[illegible] ஸ்வஸ்வரூபம்-உபாதியுடன் சம்பந்தித்து நி ன்றபோது முக்கியமென்றும் உபாதியைப் பிரிக்கும்போது லக்ஷியமென்றும்-உபாதியை நாமென்றபோது அசுத்த மென்றும் உபாதிகளுடன் கூடாதபோது சுத்தமென்றுஞ் சொல்லப்படும். ௬௯

அ-ளை, மேல்முக்கிய லக்ஷியார்த்தங்களை அருளிச் செய்கின்றார்.

சீ-வி, முரண்டசிவபரங்கடம்முடன்
முக்கியப் பொருளவதே
இரண்டிலும் வேறு சிற்சொரூப
மிலக்கியப் பொருளவதே.

கு-உ, இரண்டோடேயிருப்பதுமுக்கியம்
இரண்டற்றதிலக்கியமென்றது,

இ-ள், (முரண்டசிவபரங்கடம்முடன் முக்கியப் பொ ருளவதே) சிவபரங்களாயுடனாகின்ற காரியகாரண உடலில் சம்பந்தித்துநின்றபோது முக்கியப் பொருளெ னவும் (இரண்டிலும் வேறு சிற்சொரூபமிலக்கியப் பொரு ளவதே) இவ்விரண்டுபாதியையும் நீக்கிசாக்ஷியாய் நின்ற போது லக்ஷியப்பொருளென்றுஞ் சொல்லப்படுகின்ற தென்றவாறு, ௭௰

அ-கை-மேல் உபாதித்வய முட்நீக்கில் ஏகவஸ்துவாமென்பதை அருளிச்செய்கின்றார்

கலி- ஊக்கியப்பர சீவர்தங்க
ளுடம்பிரண்டி மிலக்கணா
வாக்கியப்படி நீக்கினலொரு
வஸ்துவே பரவஸ்துவே,

க-து இலக்கணத்தாலுடம் பிரண்டையுநீக்கிடின்
துலக்கமாம் வஸ்துசொரூபமெனவென்றது

இ-ள் ஊக்கியப்பரசீவர்தங்களுடம் பிரண்டும் உயர்ச்சியையுடைய பரத்தினதுடலும் தாழ்மையையுடையசீவனதுடலும் ஆகிய விரண்டையும் (இலக்கணவாக்கியப்படி நீக்கினால்) வேதஞ்சொல்லிய இலக்கணக்கணவாக்கியப் பிரகாரம் விலக்கிப்பார்க்கில் (ஒருவஸ்துவே பரவஸ்துவே) இரண்டற்ற ஒருவஸ்துவாகியபிரமமாய்-எ-று—உயர்ச்சியென்றமையால் தாழ்வு வருவிக்கப்பட்டது. ௭௧

அ-கை- முன்சொன்ன இலக்கண மிதுவேயென்பதை மேலருளிச்செய்கின்றார்.

கலி- ஓரில்விட்டதும் விட்டிடாததும்
உபயமுமென வுணர்வுளோர்
சேரிலக்கணை திரிவிதத்தில்
இசைப்பர்மற்ற தியாவுமாம்.

க-து- விட்டதும் விடாததுமிரண்டு முரைத்துமேல்
விட்டுவிடாததும் விளம்புவோமென்றது,

இ-ள்- (ஓரில்விட்டதும் விட்டிடாததுமுபயமுமென) ஓர்தலை ஆராய்ந்தறியுமிடத்து விட்டலக்கணை விடாதலக்கணை விட்டுவிடாதலக்கணை யென்றும் (உணர்வுளோர் சேரிலக்கணை திரிவிதத்திலிசைப்பர்) அறிவுடையோர்கள் வேதங்களை ஆராய்ந்து அறிவுள்ளலக்கணைவா

க்கிய மூன்றுவிதமாகச் சொல்லுவார்கள் (மற்றதியம்புவாம் அதுகளைச் சொல்லுகின்றோம்-எ-று எஉ

அ-கை முன்சொன்ன லக்ஷணைமூன்றினுள்விட்ட லக்ஷணையை அருளிச்செய்கின்றார்

கவி- மஞ்சகூப்பிதென்றல்போலவும்
வடபகீரதி யுள்ளதே
விஞ்சகோஷமென்றல் போலவும்
விட்டலக்கணையாகுமே.

க து கங்கையுமஞ்சமுங் கதறுமோவதுபோல்
அங்கமுனைக்குவேறுமெனவுரைத்தது.

இ-ள்- (மஞ்சகூப்பிதென்றல் போலவும்)கட்டிலானது கூப்பிதென்றொருவன் சொல்லும் அர்த்தமபோலவும்(வடபகீரதியுள்ளதேவிஞ்சகோஷமென்றல்போலவும)வடகங்கைக்கணுள்ளது இடைச்சேரியென்றொருவனசொல்லும்அர்த்தம போலவும் (விட்டலக்கணையாவாகிது- எ-று—[இதன்றாற்பரியம்] கட்டில்கூப்பிட்டதென்றும்கங்கைக்கணிடைச் சேரியுள்ளதென்றும் ஒருவன் சொல்லுமிடத்து - மஞ்சமானது மரம்மரமானது கூப்பிடுமோ - மஞ்சத்திலொருவனிருந்துகூப்பிட்டானென்று கொள்ளவேண்டிற்று - கங்கையானது - ஜலம் - ஜலத்திலேஇடைச்சேரிஇருக்கமாட்டாது கங்கைக்கரையிலே இடைச்சேரியிருக்கின்றதென்றுகொள்ளவேண்டிற்று - இப்படிப்போலஸ்த உபாதிக்குஞ்சீவன் சாக்ஷியாயிருக்கின்றாரென்றுகண்டறிவதாம்இது சமசர்க்கவாக்கியமாகிய விட்டலக்ஷணையாம். எக

அ-கை- மேல்விடாதலக்ஷணை யைஅருளிச்செய்கின்றார்.

கவி- செயலின்றது வெள்ளைபோயின
வென்றுசெப்புதல்போலவே
கலையின்றி விடாதலக்கணா
என்றுநீகொள் கருத்திலே

௨ - ஆ விறவியொன்றைப்பற்றி நிற்கின்ற வாறெனப்
பரனுக்குவேறன் றுயிரெலவுரைத்தது.

இ-ள்-(செயலின்றது வெள்ளைபோயின வென்றுசெப்புதல் போலவே) ஒருசிவப்புக் குளிகையும் வெள்ளைப் பஞ்சையுங் கண்டபோதெவ்வளவாகச் சிவப்புநிற்கின்றது வெள்ளை போயினதென்று சொல்லுதல்போலவே (கலையின்றி விடாதலக்கணா வென்றுநீகொள் கருத்திலே) அனாதியன்றபின்றி விடாதலக்கணா காட்டிற்றென்றுநீகருதிக்கொள்ளுவாய் எ-று—(ஆசனாரம்பரியம்) சிவப்புக்குளிகையும் வெள்ளைப் பஞ்சையும் கண்டபோதெவ்வளவாச் சிவப்பு நிற்கின்றது வெள்ளைபோயினதென்னுமிடத்துச் சிவப்பானவர்ணந் தனியே நில்லாது வெள்ளையானவர்ணந் தனியே போகாது சிவப்பையுடைய குளிகைநிற்கின்றதென்றும் வெள்ளையுடைய பஞ்சும் ஆகின்றதென்றுங் கொள்ளவேண்டும் - இப்படியாகச் சத்யத்வாதிஉபாதிபுண்டயவினைபோல வுகந்த சாக்ஷியாயிருக்கின்றுன் பரவிசேஷமாகச் சொல்லப்படும் சிஷ்டலாக்கியம் சொல்லப்படும் ஸ்திதி - இக்கவியையுரைத்தவாறு.

ஆ-ஙக- பெல்விட்டவிடாத லக்ஷணையையருளிச் செய்கின்றார்-

கவி மேவும்விட்டுவிடாதலக்கணை
பேயமையாதெனிலிக்தவத்

தேவைதக்கனைநூற பொருட்படி
சிவத்தைசெய்திந்திரியே

க - து அவனேயிவனெனாமாகக் கூறிய
இவ்வியது வெனாமியமையபயனைரக்கக,

இ-ள்-(சிவநாட்டிகவிடாதலக்கணைமெய்யனையாமெ கவிகள்)சமைக்காவிடவிடாத சக்கேனயின ஐஉணனை யாகின்றால்(இந்தைக்கண்ணாடிபொருட்படிசிவத்தைசெய்திந்திரியே)இந்த விடத்திற் காட்டு அம்பலைக்க னென்றவர்கசபடி சிங்கிகில் சம்பேசுக்கிரிக்குபேபாகி னைறது எ-ற--(இசைறம்பரியா)மூன்சொல்லியலவைக்கவாக்கியாம்பிஷ்டவாக்கியமுந் சொல்லப்பட்ட உபாதிதிர்க்கு லைகுறி மாயெனுமென்றிலை லைசதேவதுமா கியரும்பம அவனடவாகபத்திருமேவநீக்கிவகாபசனை ப்பம - அகனடவாக்கியமாலது - சிவ பக்தேவக்கள என்றது ஒருபொருகைக்கைதேவி புருஷனுடன்காமிலகால ங்கூடியிருந்தேராபிறிது காலுக்குப்பின்பிரிந்துபோயி னுன் அப்பக்குகாளுக்குப் பிளைபுதுணைரயில் இராஜாக க்காமேடாயம்பினைபுரிந்து போயின்றுபின் காலத்துப்பி ன்புசிலாக்கிய சகிப்பாசிராயிருக்கைக்கரே அப் பொழுதுஇவன் அர் - தேவதக்தரென்றுசுட்டிக்கை யில்அவனமுக்கமில்லை மழுவுனடே பொரு ... போதுஅுடையான திருகனகையாலஅயன் யின் ... சொல்லப்பட்டது அப்போதுஅவன் இர ... இ ரனைகாலமும் விட்டனா அனையன்... ன்றவனொருதேவதக்கனை மாத்திரம் அவனேயென்ற கா தாமல்வரு தீயபாகித்து மகக் ... காகுறியாய்நின்றவனொருவனை இ ... ம்போல்குறிக்காதைடத்துபிறை த்தியபொருனைபாசிப்பு

ளென்று ஏகமாகக்காண்பது விட்டுவிடாதலக்கணையா ௭௫
மென்பதாம்

அ-கை- மேல்விட்டுவிடாதலக்கணையின்படி நீகொ
ள்ளவேண்டிய தென்பதை அருளிச்செய்கின்றார்

கவி· விட்டலக்கணை தனையும்விட்டு
விடாதலக்கணை தனையும்நீ
விட்டுவிட்டுவிடாதலக்கணை
யால்விளக்கு விளங்குமே

க - து முன்னிவிலக்கணை முழுதையுநீக்கி
பின்னொரு விலக்கணை யருத்தமாகென்றது

இ-ள் (விட்டலக்கணை தனையும்விட்டு) கட்டில் கூப்பிடு
மோது கிலொருவிடனிருந்து கூப்பிடுகின்றானென்றுமக
லைசத்திக்குமாசல்லைக்கரையிலிருக்குமிடைச்சேரி
சத்தமென்றறிவதுபோலும் ஏழுபாதிக்கும் சாக்ஷியாயி
ருந்தான்றுவமென்றறியச்செய்து (விட்டலக்கணையும் விட்
டுவிடாதலக்கணையும்விட்டு) சிவப்புநிற்கின்றதுவெள்ளை
போகின்றதென்னில் சடமானதும் ஓடுமா நிற்குமாகுதி
ரையுமட்டப் பசுவையும்பற்றிநிற்குமோடுமென்றறிவது போ
லும் ஏழுபாதிக்கும் சாக்ஷியாயிருந்தபரமென்றறிவித்த
விடாதலக்கணையும்விட்டு விடாதலக்கணையால்விளங்கவே
விளங்குமெ ஞானக்கனே நீமுன் சொல்லிய இரண்டிலக்கணை
யின்பயனையும் விட்டுவிட்டுவிடாதலக்கணையினாலேபிர
காசமாகத்தெளிவாய்-எ-று—(இசன்றூற்பரியம்) தேவத
த்தனானவன் இரண்டிடமும் இரண்டுகாலமும் நீக்கிப்பா
ர்க்கில்ஒருதேவதத்தனேயனதுபோலகாரியஉபாதியையு

ம்காரணஉபாதியையும் நீக்கிப்பார்க்கில்பரிபூரணமாய்வி
ளங்குகின்றபரமேசுரனேயென்றறிவித்ததாம் ௭௪

கவி- மோதுமேவியதேயம்விட்டொரு
புருடனைக்கொளுமாறுபோல்
ஓதுமீருடல் கணடுவிட்டதன்
உண்மைகாண வுணர்ந்திடே.

க-து காலதேயம்விட்டவன்றனைக்காண்டல்போல்
தூலமுவிட்டுண்மையைத்தொகுத்தறியென்றது

இ-ள், போதுமேவிய தேயம்விட்டொரு புருடனைக்கொளுமாறுபோல்) அந்தக்காலம்இந்தக்காலமென்று சொல்லுங்காலத்தையும்-அந்ததேசம்இந்ததேசமென்று சொல்லுந்தேசத்தையும் - நீக்கிவிட்டிருதேவதத்தனாகியபுருடனை அவன்றானிவனென்று அறிந்துகொள்ளுமவகைபோல(ஓதுமீருடல்கணடுவிட்டதனுண்மை காணவுணர்ந்திடே) முன்சொன்னகாரியகாரண உடல் இரண்டையும்அசத்தென்று அறிந்துநீக்கிஇரண்டிடத்துமிருந்ததொன்றுதானென்று அதனுண்மையைக்கண்டறிந்துகொள்ளென

அ-கை- மேல் உபாதிகளை நீக்கி சாக்ஷியைக்காண
டுமொன்பதை அருளிச்செய்கின்றார்

கவி. புரியாவுயிர் காரியமாமுடலும்
பிரமத்துறு காரணமாமுடலும்
சரியாகிய வாசனையுந்தவிரக்
காட்டிப்படிகண்டுகொள்வுணர்வே

க-து ஈசனுமீருடலிரண்டையுநீத்துநீ
மாசறுசாக்ஷியை யறிகவென்றது

இ-ள்(உயிர்பிரியாக்காரியமாமுடலும்)சிவனைவிட்டுப்பிரியாதகாரிய வுபாதியென்னுந் தேகமும்(பிரமத்துறுகாரணமாமுடலும்) பிரமத்தைப்பொர

ருந்தியகாரணவுபாதியென்னும் தேகமும் (கரியாகிய வா தனையுந் தவிரக்காட்டும்படி) சாட்சியாகிய வாசனை வுபா தியுமிங்காங்காண் பித்தபடியே (கண்டுகொள்கண்ணு றவே) அறிவினிடமாகப் பொருந்தக்கண்டுகொள்-எ-று

அ-கை. அந்தக்கரணங்க ளிருந்தாலும் நீங்கினாலு ம் சைதன்னியத்தை யறியக்கூடா தென்பதைமேலருளி ச்செய்கின்றார்,

கலி. காரணத்திரணிற் பினுமப்பொருளைக்
காணக்கிடையாதவை கையறவே
மரணப்படினும் மதுகண்டுகொளும்
வழியில்லையெனும் படிநீமதியே.

க - து. கரணங்கணிற்பினுங் காண்டகரிதவை
மரணங்களாயினும் வழியில்லை யென்றது.

இ-ள், (காரணத்திரணிற்பினு மப்பொருளைக்காணக்கி டையாது) அந்தக்கரணக் கூட்டங்கள் சமது கெவுரவங் கெடாமனிற்கினும் அந்தப்பிரமத்தைக்காண பதுஅரிது அவைசையறவே மரணப்படி னும மதுகண்டு கொளும் வழியில்லை) அவ்வந்தககரணங்கள் இறப்பினும் பிரமத் தைக்கண்டுகொள்வதற்கு மார்க்கமில்லை) எனும்படி நீம தியேஎன்றபிரகாரத்தை யுனதுவிவேகத்தினாலே அறிக் துகொள்வாய் என்றவாறு —இதன்றாற் பரியம்) அந்தக் கரணமானது ஆதிக்கன் சந்நிதியில் வைத்ததீபம் பேதி ல கெவுரவங்கெட்டிருக்சால் சைதன்னியத்தைப்பொரு ந்தாமென்றது ஆதித்தனைப்போல அறிவுதீபம் போல அந்தக்கரணமெனவறிக. எக

அ-கை, அாஸ்பாசதிரயத்தில் அந்தக்காரணாதிகள் விய. பிக்கின்றதை மேலருளிச்செய்கின்றார்.

கங். எந்தக்கரணங் களுமேவல்களு
இதில்லாதனையாம் விஷயங்களோடே
அந்தக்கரணங்கள் பொருந்தல்களு
அவையமாய்தல் சுஷுப்தியவத்தையதே

க - ஆ. நனவுங்கனவு நட்டியசுஷுப்தியும்
இனமிதுவென்ன விணக்கவுரைத்தது.

இ-ள். (எந்தக்கரணங்களுமேவல்களு) எல்லாத் தத்துவங்களுந்தனது செய்கைகளைச் செலுத்துமிடஞ்சாக்கிரம் (இதில்லாதனையாம விஷயங்களோடே அந்தக்கரணங்கள் பொருந்தல்களு) சாக்கிரத்தில்நின்ற தத்துவங்களில்லாததனைக்குரியவாக்காதிகளுடனே அந்தக்கரணம் பொருந்தியிருக்கின்றது ஸ்வப்னம் (அவையமாய்தல சுஷுப்தியவஸ்தையதே) ஸ்வப்னத்தில் நின்ற தத்துவங்களு மடங்குகின்றதே சுஷுப்தியென்றவாறு.—(இதன்றும்பரிய ii) அவஸ்தாதிரயத்திலுமபோக்குவரத்தாய் வியாபித்திருக்குமறிவென்றதாம. அடு

அ·கக. னவிற் சுஷுப்தியுநின்னைதன்னியப்பிரகாசிக்குமென்டதை மேலருளிச்செய்கின்றார்

வேறு·கவி

வினைவிற்பரத்தை யறிவுறுதற்கனைத்தைப்புலன் வினையாறிய-நனவிற்சுழுப்தி நிலைவரினடபொருட்டிசுழுப்நலமாகியே,

க·ஆ சாக்கிரத்தனிலறிதுக்கம்வந்தும்பின்
நீக்கமில்லாப்பர நிலைவருமென்றது

இ-ள், (பரத்தையறிவுறுதற்கு வினைவிற்அலத்தைப்புலன் வினைமாறியே) பரமத்தை அறிவு பொருந்துதற்கு ஐப்புலனும் நீக்கியிலஅவத்தைகளிலகியறிவு அவ்வவவத்தைகள் மயமாய்நிற்குமச்செய்கைகளையிட்டு(ஈனா

விச்சுழுப்தி நிலைவரினைப்பொருட்டிசமூகமாகவே) ஜா க்கிரத்தில் சுஷுப்தியின்செய்கைவருமாகில் அந்தபிரம சைதன்னியதன்மை பெறப்பிரகாசிக்கும்-எ-று. அசு

அ-கை. சிவத்தன்மை இதுவென்றும் ஈஸ்வரத்தன் மையிதுவென்று மேலருளிச்செய்கின்றார்

சுவி. துவிதத்தவத்தைகளையறிவுற்றவற்றுரியநி
லைசிவனே இவிதத்திலப்புருடனனைவுற்றவத் துரிய
நிலையீசனே,

க - து. சிவவறிவினைத் திருப்பிப்பிரம
பாவனை யறிந்துயிர்ப்பனென்றுரைத்தது

இ-ள். (துவிதத்தவத்தைகளையறிவுற்று இரண்டுவித அவத்தைகளைப்பொருந்தவறிந்து) (அவற்றுரியநிலை) அவைகளுக்குரித்தாகிய நிலைகளைப்பெற்றிருந்த) அப்புருடனே சிவனே) அந்தப்புருஷனாகிய ஜீவன்றானே (இவிதத்தில்) இந்தவகையில கண்டகாட்சியைநீக்கி நனவுற்றவத் துரியநிலையீசனே) நனவில்அந்தத்துரியஅறிவு பொருந்துமாகில் நிலைபெற்றஈஸ்வரத்தன்மையாம்-எ-று. அஉ

அ-கை. மகாவாக்கியார்த்தத்தை மேலருளிச் செய்கின்றார்.

கஎ அகிலக்கரிப்பராதுரியப் பொருட்சிரியமது
வாகையிய புகலுற்றதத்வமசியெனுமுபபதத்தின்
முடிபொருளாவதே

க-து. முப்பதமுடிவினின முதற்பொருளாமது
செப்பியகரியாஞ்சகத்திற்கென்

இ-ள். (அகிலக்கரிஜகத்திற்குச் சாட்சியாகவிருக்கின்ற பராமபர(பராதுரியப்பொருள்) அதிரகசியார்த்தமானதுஜீ வசாட்சியாகியகூடஸ்தனைய (துரியமதுவாகைகிய ஏகமா

ணபிரமமாகுகையே (புகலும்ற)லேகமுடிவாகிய மகாவாக்கியஞ்சொல்லுகின்ற தத்வமசியென்னும)தத்பதம்-தவம்பதம் அசிபதம்என்னும்(மும்பதத்தின் முடிபொருளாவதே) மூன்றுபதத்தினுமுடிவினின்ற பதத்தினுலேகமாகியஅர்த்தம்-எ-று,—என்னவேசிவேஸ்வர வாச்சியநீங்கிகூடஸ்தபிரமமாகுசலென்பார் முப்பதத்தின்முடிபொருளாவதென்றார்— (இதற்குகாரணம் சொரூபானந்தர் அன்னைப்பத்து) தத்பதந்தொம்பதந் தாமாய வப்பதமு-இப்பதமானவ ரன்னேயென்னும் இப்பதமாயவியல்பையிதுவென்று செப்பமுடியுமோ வன்னேயென்னும்-என்பதனுற்காணக ௮௩

௮-கை. மேல்வேதாந்தஉபதேசஞ்செய்த ஆசாரியனாமாணுக்கன்வணங்கிவிண்ணப்பம்பண்ணிக்கொள்வதைஅருளிச்செய்கின்றார்

கவி. விமலப்பொருட்கருதிநெறியிற்பெறக்கருணை-நிதிகூறலேதமலப்பொருட்பொருதலருமைத்தெனக்கமுறியடிவிழலே

க-து. கருதிநெறிபெறச் சொற்குருபதத்தினில்
அரியதென்றவனு மறைந்தெழுதது

இ-ள் (விமலப்பொருள்) நகார்த்தமாகிய பிரமத்தைகருதிநெறியிற்பெற யோஞ்சொல்லியமார்க்கப்படிபெற்றுக்கொள்ள(கருணைநீதிகூறலே கிருபாநிதியாகிய ஆசாரியர்அருளிச்செய்யலே (அமலப்பொருட்பெறுதல்) சுத்தார்த்தமானபிரமத்தை அடியேன்பெற்றுக் கொள்வது (அருமைத்தெனக்கமுறியடி விழலே) அரியதன்மையென்றுவிண்ணப்பஞ்செய்து ஆசாரியர் திருவடிகளிலேமாணாக்கனவிழுந்துசேவிக்க-எ-று ௮௪

அ-கை, சேவித்துநிற்கு மாணாக்கனுக்கு ஆசாரியர் உளங்களிகூர்ந்து பிரமோபதேசஞ்செய்யும் பொருட்டு பூர்ணாபிஷேகஞ்செய்ததை மேலருளிச் செய்கின்றார்,

கவி- தமரக்கலைக்களவுதெரிவற்ற தற்பொருளதனை யீகுவான்- அமரர்க்களப்பரியபதகற்புனற்கொடு செய்தபிஷேகமே

க-து. தற்பொருளருள்குரு சசிவர்னனுக்கு
நற்பதப்புனலபிஷேகமுரவின்றது.

இ-ள். தமரக்கலைக்களவு தெரிவங்கலவிக்கப்பட்டகலைஞானங்களினு லளவிட்டறிதற்கரிய (தற்பொருளதனையீகுவான்) அதுவென்னுமர்த்தமான வதனை அளித்தருளுடபொருட்டு (அமரர்க்களப்பரியபதகற்புனற்கொடு)தேவர்களுக்கும் அளவிடற்கரியமகிமைதங்கிய பாதோதகத்தினலே செய்து அபிஷேகமே சிஷனுக்கு அபிஷேகஞ்செய்தருளி-எ-று. அ௫

அ-கை. ஆசாரியர்தனது சேஷமளித்து மாணாக்கனுடற்பகைநீக்கியதை மேலருளிச்செய்கின்றார்.

கவி. பவளத்தில்லைவத்தமுதினின் மிச்சிலிட்டினிய பரிலோமோதவளப்பொடிக்கவசமெனவிட்டுடற்பகைகடலைசாயவே

க-து. வெண்பொடியளித்தவன் வினைகணீங்கியபின்
உண்டதன்சேட முதவியதுரைத்தது.

இ-ள். (உடற்பகைகடலைசாய) உடற்பகைகளும் உயிர்ப்பகைகளும்உட்பகைகளும்நலையெடாமல்நீங்கும்பொருட்டு (மாதவளப்பொடிக் கவசமெனவிட்டு) பெருமையுக்தல்லியமுமுள்ள விபூதியினலேகவசக்தரித்ததுவேலாதுதல்முகம் நேகத்திற்றரித்து(பவளத்தில்லைத்தமுதினினிய) தமது அதரத்தில்லைவத்த அமுதினு மிலி

தாகிய(சிச்சிலிபரிவேடமிட்டு) சமத்பரிகலசேஷத்தை அன்புடனளித்தருளி-எ-று. உடற்பகைகளாவன-அனல் சிநாட்-அசனி புனல்-வாதம்-விஷம்-ஆயுதம்-மருந்து பசி தாகம்-பிணி முனிவுமுதலாய, உயிர்ப்பகைகளாவன- காமம்குரோதம்-லோபம்-மோகம்-மதம்-மாச்சரியம் - பயம்-வெருளி-உவமை-நினைப்பு-மறப்பு-உட்பகைகளாவன- உறக்கம்-நோய்-மரணம்-இவைகளெனவறிக. உடற்பகைகளென்றதனால் உயிர்ப்பகை உட்பகைவருவிக்கப்பட்டது

அ-கை. மாணாக்கனுடல் பொருளாவி மூன்றையும ங்கையேற்று தீக்ஷைசெய்வதை மேலருளிச் செய்கின்றார்.

கவி உதகத்துடற்பொருளோடுயிர்க்கைக்கொடுச்சி மிசையொருபோதோட-பதுமத்தலத்தைவிட விருகைத்தலந்தொடு குருபதமேவவே.

கூ-து. உடல்பொருளாவி யுதகமோடுங்கயின்
இடபதந்தலையிற் றைதிக்கைசெய்தென்று

இ-ள்(உதகத்துடற் பொருளோடுயிர்க்கைக் கொடுமாணாக்கனாகிய சசிவர்ணன் உதகசகிதமாயுடல் பொருளாவி மூன்றனையுந் தத்தஞ்செய்ய அதை ஆசாரியர்கைக்கொண்டு(உச்சிமிசையொரு போதொட-பதுமத்தலத்தை விட)உத்தமாங்கத்தின்மீது ஒருபுஷ்பசகிதமாய் அழகுடையமான தமதுகைத்தலத்தை வைத்து அந்ததீக்ஷை செய்ய(இருகைத்தலத்தொடிருபதமேவ) சிஷ்ன் தனதிருகைகளினாலும் ஆசாரியர்இருதிருவடியையும் பொருந்தப்பிடித்துக்கொள்ளவே-எ-று.—உடல்பொருளாவி மூன்றனையுந்தத்தங்கொடுத்தலாவது-உடலைத்தன்னுடைதென்

தோன்றமொளித்தலின்றி யிருத்தல்-பொருள்களின்மே லயற்றுதலின்றி யிருத்தல்-ஆவி-சிவமன்றிவேறொன்றை ச்சுட்டுதலின்றி யிருக்தலாம்—(அதற்குப் பிரமாணம்-பி ரபலிங்கை உயர்ந்தமெய்ஞ்ஞான சிட்டையாலனைத்தும் உ ணர்ந்த மேலோர்க்குளமகிழ. வியந்துடலாவி பொருளை யுட்சமர்ப்பித்தினை யிலாப்பிரமலானந்தம் - தயங்கிறொ ருடலயி மானத்தைநீக்கித் தனைத்தின்மேல பற்றுதலின் றிச் - சுயம்பிரகாசச்சிவமலமெனைச் சுட்டிடாரவர்ப தந்திப்பாம் - என்பதனுங்காண்க. ௮௭

அ-கை- ஞானநேத்திரத்தையருளி பிரமாறுபவமு றையென்றதை மேலருளிச்செய்கின்றார்.

கலி - ஒழியப்புலக்கணு பநிடதப்பொருட்டெ
ரியவுளஞானமாம்- விழியையக்கொடுத்துமோ
ழியெனமுப்பதப் பொருளு மவெளியாகவே

க - து. ஊனக்கணென்றொன் றளக்கண்ணளித்தபின்
ஞானப்பொருளநுபவமுறையென்றது.

இ-ள். (புலக்கணொழியவுளஞானமாம் விழியைக்கொ டுத்து) புலன்களிலொன்றாகிய விழியாற் பார்க்கின்றதை யொழித்து உள்ளேபிரகாசித்தறியும பேரறிவாகிய ஞா னநேத்திரத்தைக் கொடுத்தருளி (உபநிடதப் பொருட் டெரிய முப்பதப்பொருளும் வெளியாகமொழியெனவே உபநிஷத்து அர்த்தந்தெரியும்படிக்கு திரிபதார்த்தமும் பிரகாசமாகச் சொல்லென்று கேட்கவே-எ-று—அங்ஙா னமாசாரிய ருபதேசித்ததும், இங்ஙனமாணக்க னேற்று க்கொண்டதும், சம்பிரதாயமெனவறிக ௮௮

அ-கை- மாணுக்கன் அகஸ்தாத்தரிசனஞ் செய்து அநுபவமுறைக்கின்றதை மேலருளிச்செய்கிறார்.

கவி-நனவைத்துவக்கிமுடி 'துரியத்தைமுற்ற
விறைநவில்நீதியே - மனவர்க்கமற்றவநு பவ
முற்றிசிற்கனவின் வழியோதுவான்

௧ - து கண்டல்காணுதலை காளாமடங்கியே
கண்டவநுபவங் கழறுவனென்றது

இ-ள் (நனவைத்துவக்கித் துரியத்தைமுடிமுற்ற)சாக்கிராவஸ்தை முதலாகத்தொடங்கிதுரியமுடிவாக முழுதையும்(இறைநவில்நீதியே) ஆசாரியாநுக்கிரகஞ் செய்தருளிய நாயப்படிக்கே (மனவர்க்கமற்ற) மனம்புத்தி அகங்காரசித்தங்களும் தனதுசெய்கையற்ற (அநுபவ முற்றி) அநுபவமுதிர்ந்து (சிற்கனவின்வழியோதுவான்) அறிவுசித்திரையிற் கண்டகாட்சிகளைச்சொல்லத் தொடங்கினுன்-எ-று. ௮௯

அ-கை- சாக்கிரதரிசனத்தை மேலுரைக்கின்றார்

கவி-புராணமாகியபுறம்புளபுலன்களுமந்தக்கரணம்
யாவையும் வழங்கிடாவெனக்கண்டேன்

௧-து புகலுமீரேழுமே யோகம்பொருந்திடம்
சகமுகனவெனத் தானறிந்துரைத்தது

இ-ள். (புராணமாகியபுறம்புளபுலன்களும் நிறைவுகொண்டிராநின்ற புறக்கருவிகளாகிய சத்தாதியைந்தும் வசனுதியைந்தும் அந்தக்கரணம் யாவையும் வழங்கிடாவெனக்கண்டேன்) மனுதிகான்குங்கூடி உலாவுகின்றவிடத்தைச்சாக்கிரமென்றுகண்டறிந்தேன்-எ-று---யாவையுமென்றமையால் பிராணவாயுவையும் அபிமானிவில்லவென்றுங்கூட்டிக்கொள்க(இதற்குதாரணம்)உற்றறிவெழுவனிருளகன்றதுபோல்- உசயம்வக்தெழுவுமொளியகன்றவால்- கற்றுடலுயிர்ப்பொருளப்புடன்கலர்ந்து

நாண்மலர்த்தாளினை நாயினேற்கருளிச் சற்றெனவிசுவ சாக்கிரகரணங்கள் சதுர்த்தச செலவுகள் கலப்பழிப் பொன்றிற்பெற்றுதரிகைமுகர் பதமெனவருளப் பரிபூரணனே பள்ளியெழுந்தருளாயே-என்பதனுற்காண்க ()

அ-கை. மேல்ஸ்வப்நதரிசனத்தையுரைக்கின்றார்.

கவி. புரணமாகியபுறம்புள புலன்கெடவந்தக்
கரணம்யாவையுமடங்கிடக் கனவெனக்கண்டேன்

க-து, நாலுடனறுநான்விலிருந்திடக்
காலுறுகரணமார் கனவையுரைத்தது

இ-ள். (புரணமாகியபுறப்புளபுலன்கெட நினைதவுகொணைடிராகிவாற புறக்கருவிசப்தாதிமனுறிடத்துநீங்கஅந்தக்கரணம் யாவையும்வழங்கிட ஸ்கனவெனக்கண்டேன்) மணம்புத்தி அகங்காரம்சித்தமிந்நான்குமூலாவுகின்ற இடத்தை ஸ்வப்நமென்று கண்டறிந்தேன்-எ-று— (உ.தாரணம்ஆண்டருப்பரமெழவறிவுகன்றதுபோல்- ஆதலனைமுவுபேமதியகன்றனவால்- எனடிகைசதோறந்திரிந்தனேயறியாமே-எய்த்தெனையாண்டதை சதமெனு மதிலேகலைமேல்கள்களையில் வடமெனவிருத்திக்- காமியமாமதட்கரணங்களுடனே- பனாகேவலந்தவர்பதமென வருளப்பரிபூரணனே பள்ளியெழுந்தருளாயே. ௬௧

அ-கை. மேல்சுழுத்தி தரிசனத்தையுரைக்கின்றார்.

கவி மரணமாகியநினைவிது
வெனுமீட்டமுற்றே
கரணயாவையுமறிந்தன
சுழுத்தியுங்கண்டேன்.

க-து. மழுக்கலாய் மனுநிமாய்த்துமிடக்கிடம்
சுழுத்தியாமவையுஞ்சுபாவமெனவுரைத்தது.

இ-ள். (சரணமாகியநிலைசேர்ந்த சொரூபப்படி) அனிக்கிடமாகிய காலநிலையென்று சொல்லும்படிக்கு மறைநிகரானார்யாவையுமிவற்றுள அழுத்தியுக்கண்டேன்) மனமாகியகரணங்கள் யாவையும் மைகப்பத்து ஆவின்வினைகபோலுள்ள அழுத்தியையுங்கரிசித்தேன்-எ-று.— அவ்வாக்கர்மமல பிரகிருதி விகாரமேகமா-பதற் பதேசவுங் கொண்டு-வெட்டிக்காரணமாகசாதகங்களையும் பஞ்சவர்ணங்களையுந்தனதுக்குளடக்கித் தானனுப்போல விருக்கின்றதை அவ்வாத்தமனைக்காண்க (உதாரணம்பாத் தட்டிலையும்பலைசப்பறவிருக்கிப் பாரிருக்கின்றனை யென்றருர்புரிய அக்காதுருலமகாயினதென்ன அதுநிதுசுழுத்திபவ்வியத்தமமாமாயை உக்கமவருக்கிர பதமுநற்பிரகிருதிஉனதுடலாமுதம்பாழ் சகலசுஷ்ணை பத்தியதறிபிராஞ்ஞ னைவருளப்பரிபூரணனேபள்ளியெழுந்தருளாளே-என்பதனுற்காண்க. ௯௨

அ-கை மேல்துரியதரிசனத்தையுரைக்கின்றார்

கவி. எஞ்சலின்றியெனக்கரணமு
மிறந்திருண்டிருந்த
துஞ்சலங்குணர்போதமாந்
துரியமுங்கண்டேன்.

க-து. குறியாம்மூன்றையுங் குறிக்கிநிற்றுநித்தம்
அறியாதறிவே துரியமதென்றது.

இ-ள். (எஞ்சலின்றியெனக்கரணமும்) குறைவில்லாத எல்லாத்தத்துவமும் இறந்திருண்டிருந்த துஞ்சல் இடந்தாஇருண்மயமாகியநிலைபெற்றிருக்கின்ற(அங்குணர்போதமாந்துரியமுங்கண்டேன்) அவ்விடத்திலேதிகழாநின்ற அறிவாகியதுரியமுந்தரிசித்தேன்-எ-று— கனவிலும் கனவிலுஞ்சுழுத்தியிலுநிருத்தறியும் அறிவாகியகூட்டிநியதுரி

யாமெனப்பார் உணர்போதமாந்துரியமென்றார் (அதற்குதாரணம் - தத்துவராயசுவாமிகள்பாம்பாட்டி மனமுதலானகரணமெல்லாமாயவருள் செய்தாரானையானோ - நனவிலுங்கனவிலுஞ்சுழுத்தியிலுந் நானேதானே னென்றாடாய்பாம்பே - என்பதனுற்காண்க. கூக

அ-கை- மேல்பரசாக்கிரதரிசனத்தை யுரைக்கின்றார்.

கவி. துரியமாகியபோதமோர்
துளக்கமற்றனைத்துங்
கரியதாயிருந்திடம்பர
நனவெனக்கண்டேன்

க-து. காட்சியாங்காரணகாரியமெனைக்கும்
சாட்சிலைவக்கிடம்பர சாக்கிரமென்றது

இ-ள். (துரியமாகியபோதம) காரியவுபாதியாகியதூலசூக்கும காரணதேகத்திரயமும நனவுகனவுசுழுப்தி அவஸ்தாத்திரயமும - விச்வ- தைசத- பிராஞ்ஞ- அபிமானித்திரயமும் ஆகிய இவையவைசஞ்சாரககலாகியத்தால்வேறுசெய்து மெல்சேடித்து நிறைஅறிவு(ஓர் துளக்க மற்றனைத்தும) ஓராசைவுமின்றிபூரணமெல்லாவற்றையுந்தாங்கும் (கரியதாயிருந்திடம்பர நனவெனக்கண்டேன்) சாட்சியாயிருந்த இடத்தைப்பரசாக்கிரமாக தரிசித்தேன் -எ-று. (உதாரணம்) விரிவுறுகாரிய வுபாதிகளெல்லாம- வேறுசெய்தறிவிராட்புருடனைபெனவும- கரியதுவாக நிறைதனைவைமுழுதும்-கழன்முன சஞ்சாக்கலாக்கிய மதனுல்-துரியமதனைபறிதொமபதமகேசர்-சொல்லுமுற்பூரணசேத்தியிலென்னைப் பரகலவிற் காமணியெனவருளப்- டரிபூரணானே பள்ளியெழுந்தருளாயே-என்பதனுற்காண்க.

அ-கை. மேல்பரஸ்வட்சத்தை புரைக்கின்றார்.

கலி. புணர்ந்தவிச்சகத்தோர்ந்துணர்
போதமாந்தனையே
உணர்ந்தமற்றதுபரசன
வெனுமடி புணர்ந்தேன

க-து. பரசனவதனிற் பகுத்துணர்தலையும்
திரமுறவதுபர சனவென்றுரைத்தது

இ-ள், புணர்ந்தவிச்சகத்தோர்ந்து சூழ்ந்திரா நின்றுந வில்காட்சியை ஆராய்ந்து (உணர்போதமாந்தனையே) அறிகிறஅறிவாகியதன்னையே (உணர்ந்தமற்றதுபரசன வெனும்படி புணர்ந்தேன) அறிவுற்றிருந்ததைப் பரசன வாகத்தரிசித்தேன்-எ-று—(உதாரணம்) காலமுருநா து ருஞானமுமேனுபமும - கண்டனவெனன்னிவிராசதமாயை மேலொடுங்கிப்பக்கம விரவியபின முன்விரிவுறு மவைபர லமாயினவெல்லாம் சாலவுமிரணிய கர்ப்பமுமிதுதான-சகாசிலகாலபரன்கனவிதுவே- பாலுயர் காரண வுபாதி யென்றருளப்-பரிபூரணனே பள்ளியெழுந்தருளாயே.

அ-கை- மேல்பரசரூபத்தையுரைக்கின்றார்.

கலி, சான்றசாக்கியமிறந்திடந்
தானிருக்கையும
சேரனதிடாவிடமபரசுரூத்தி
யசனத்துணிந்தேன.

க-து. சாக்கிரமுதலாய்க்கண்ணுணர்வினையும்
நோக்கிடாத்தலம்பர சுரூத்தியாமென்றது

இ-ள், (சான்ற) யாவைக்குமேலாகச்சேவித்து நின்ற சாட்சியும் (சாக்கியம்) அந்நுஞானங்களைக் கடந்திருக்கிறசாக்கியமும் (இறந்திட) அந்தமிக்து உபசபாமமாகிய தானிருக்கமையும் தானிருக்கின்றதையும

றிடாவிடம் பரமுத்தியதெனத் துணிந்தேன்) அறி யாத இடத்தைப் பரமுத்தியாக தரிசித்தேன்-எ-று. (இதன்பதசாரம்) தானேதானாயகண்டபரிபூரணமாய் சமஸ்தமு முணர்வுற்று எவற்றிற்கும்பொதுவாகவிரு ப்பதென்பார் சான்றென்றும் பூருவசஞ்சிதந்தோலைய விஷயேந்திரிய ரூபமா யாகாமிய நீங்கினேமென்றவா தனையான அஞ்ஞானமுங் கடந்த உணர்வென்பார் சா க்கியமென்றும் சிதாபாசத்துவம் அத்தமித்து கூடஸ்த சைதன்னியமும் பிரமசைதன்னியமும் ஏகமானதென் பார் இறந்திடமென்றும் பெத்தத்திசையிற் சிற்றுண ர்வு முத்தித்திசையில் பேறறிவுமாகியதென்பார் - தா னிருந்தமையுந் தோன்றிடாவிடமென்றும் இரண்டாம் பாழென்பார் - பரமுத்தியென் றுங்கூறினர். (இதற் குக்காரணம்) நோக்கிமுன்வினையற நுகர்வுறவிடை ய நோக்குமிந்தியங்களின் போக்கறுத்தகத்தே தாங் கியவாதனை தன்னையுந்தவிர்த்துத்-தமத்தினைக் கடத்து ணர் சாக்கியதாக்கி-சாக்கியசான்றுமத் தமித்து நின் றொளிருந் தற்சுருபமுமுப சமித்தனிலொன்றத்-தூங் கினனே சுகானந்தச் சுடரே சுந்தரனேபள்ளியெழு ந்தருளாயே - என்றும் இதமகமறவிரு வினவமென்ற ருளி - எழில்பரமுத்திகார ணமாகியற்றதுவாம்-அதித மதிது வஜஹர்லட்சணைபதனுல் ஆசறுகொல்லுறு பா ழிரண்டாம்பாற்-பொதுவதுபுகவதுபோற் கடமன்றிப் போதமுமழுங்குமவ்வியாகிருதமிறுகல்-பதியுடல் சதா சிவ பராசத்தியருளப் பரிபூரணனே பள்ளியெழுந்தரு

அ கை. மேல் பரதுரியத்தை உரைக்கின்றார்.

கலி. மரித்ததென் றுணர்ந்துரைத்ததும்
மரித்திடந்தனிலே
தெரித்தபோதமேயதுபர
துரியமாய்த்தெளிந்தேன்.

க - து. ஊன்றிய நனவுட னுற்றது மூன்றும்
தோன்றிடாவிடம் பரதுரியமென் றுரைத்தது

இ-ள். "மரித்ததென் றுணர்ந்துரைத்ததும்,, இறந்த தென்றறிந்து வசனிக்கப்பட்டதும் "மரித்திடந்தனிலே,, இறந்தவிடமாகிய விடத்திலேநின்று "தெரிந்த போதமே,, அறிவித்த அறிவாகின்றதே "அதுபரதுரியமாய்த் தெளிந்தேன்,, தத்பதமாகிய துரியமென்றறிந்தேன்-எ-று. (இதன்தாத்பரியம்) தற்போத இழப்பிலே நின்றவுணர்வு மதன்வாசனையாகிய வாக்குமாயையிரண்டு மிறந்துளவிடமானாதாதீதமென்பார், மருத்ததென்றுணர்ந்துவாத்தது மரித்திடந்தனிலேயென்றும - அஃதின்னிலவசமுற்று அதுதானென்பது நானதுவென்பது மற்றது தானேதானுவதென்பார் தெரிந்தபோதமேயதுபரதுரியமென்றுங்கூறினர். ௭௫

அ கை. மேல்குருசாக்கிரத்தையுரைக்கின்றார்.

கலி. இறையெனும்பொருட்டுரியமே
என்னையாண்டவனே
மறையினந்தகற்பதப்பொரு
ளனவெனமதித்தேன்.

க - து. மூப்பகமுடிவினில் மூலகாரணமதாம்,
நற்பொரு ளனவென நாடியுரைத்தது.

னையாண்டவனை அடியேனை, அடிமைகொண்டாண்ட குருநம்பொருட்டு திருமேனிகொண்டெழுந்தருளுங்குருநாத மறையினந்தற்பதப் பொருளையென மதித்தேன் வேதமுடிவாகிய தத்தற்பார்த்தமே குருசாக்ஷிரமாக நிரசயித்தறிந்தேன்-எ-று. குருவே பிரமம்பிரமமே குருவென்பார் இறைபெறும் பொருட்டிரியமே யென்னையாண்டவனேயென்று[illegible]றினா. “தாரணம், அருவமுமுருவமுமாகியபொருளே அறிதலென்றருளிய வழித்தது வறிந்த-பொருளுணர்வதும் விசிட்ட வாக்கியவதால்-பொருவில்சிற்சொலிதைதற்பதப்பொருளதுவாம் இருநிலனெனமுத லருளியபரிசே-எழிலிருபூரணத் தியல்குருநனவில்-பரமரவென்றெழுபவமறுத்தருளப் பரிபூரணனே பள்ளியெழுந்தருளாயே என்பதறைற்காண்க. ௯௮

அ கை. மேல்குருஸ்வப்நத்தையுணர்க்கின்றார்.

கவி. பண்டைவிச்சுவவாதனைப்
பழுதுபோய்முழுதும்
கண்டகண்ணோதாயல்லக்
கனவதுங்கண்டேன்.

க-று. தன்னுயிர்பாவையுந் தானாய்நிறைபரம்
பிரகாசங்குரு கனவென வுரைத்தது.

இ-ள். “பண்டை” பூருவகோற்றுகின்ற விச்சுவம் உலகாதிகளினது “வாதனை” துன்பமாகின்ற பழுதுபோய் குற்றநீங்கி ‘முழுதும்’ அசேஷமும் கண்ட

யுந் தரிசித்தேன்-எ-று. நாரணோபாதிகழன்று விளங்
காநின்ற தத்ஸ்வருபமே விஸ்வக்கிராசம் பண்ணிய
தென்பார் பண்டைவிச்சுவவாதனைப் பழுதுபோயெ
ன்றும் காரிய காரணவுபாதி அசேஷமும் அறிகின்ற
அறிவு அழியிற் காட்சிபோலென்பார் - முழுதுங்கண்
ட கண்ணதேயாயவக் கனவென்றுங்கூறினார் உதார
ணம் மலமறுசுருபதகனவினின்மருவு மாசறுமாணவ
சாந்திகமதனால் உலகமோ டியிருந்தன் மாத்திரபரமா
உணர்ந்ததுவே பிரசாபத்திய மென்றருளி - நிலவியப
ரமமதாயவைமுழுதும் நிகழ்ந்ததின்றெற்கென னெடி
யவர்முதலே பலவுலகுண்டது மிதுவெனவருளப்பரி
பூரணனே பள்ளியெழுந்தருளாயே என்பதனாற் கா
ண்க. சுஅ

அ கை. மேல்குருசுழுப்தியை உரைக்கின்றார்.

கலி. காட்சியாவையுங்கண்ணதா
வக்கணுங்கரைந்து
மாட்சியாகியவகோசர
முறக்கமாய்மதித்தேன்,

க - து. கட்டமிலாதறி மண்ணினு மொன்றும்
கட்டிலாவதுவே சுழுப்தியென்றுரைத்தது.

இ-ள். கண்ணதா பார்வைக்குறியதாச காட்சி யா
வையும் கண்டறிகின்றநாகிய அசேஷமும் அக்கணுங்
கரைந்து அந்தப்பார்வையுங் கரைவுற்று மாட்சியாகி
யவகோசரம் மனவாக்குகளாலறியவொண்ணாதபெரு
மையை உறக்கமாய்மதித்தேன் ஆதியந்தசூனியமாக
தரிசித்தேன்-எ-று. தேவதத்தனைநோக்கி அவனையி

காட்சியாவையுங்கண்ணாதாவென்றும் உபாதிகளை நீங்கி
ஒருவனை நோக்கவென்பார் அக்கனாந்தமாநந்தென்று
ம் ஆதியாந்தருளியமா யளவிடப்படாததாய் ஞானானா
ந்தபூரணமென்பார் மாட்சியாகிய அதிகோசர முறைந்த
மாய் மதித்தேனென்றுங்கூறினார். இதற்குதாரணம்
புள்ளியெழுச்சி சீரணிஜகதஜகாலட்சணை பதறுப லெ
கழ்முழுதுண்டதோர் செருக்கறமிசைவே எர்குருசு ழுப்
தியிலிருந்துபசாந்தம் இருபதப்பொருளுமொன்றுக்கி
நின்றெளிர ஒருகடலுயிரறிபொண்பரமுழுதும் ஞான
றமுப்பாழுணைபி நந்திடமதுவாய் பரிபாலனைமையுநற்
பிருதிவியென்றருளப் பரிபூரணனை பள்ளியெழுந்தரு
ளாயே என்பதனாற்காண்க ஜாறதஜகாலட்சணையென
பதுவிட்டுவிடாதலட்சணை இல்லை முன்னவைதுபாலெ
னவறிக. ௩

அ கை. மேல்குருதுரியத்தையுரைக்கின்றார்.

கவி. அருந்தவாமறைக்கந்தமா
மகோசரந்தனில்
இருந்தவாறறிவித்தவா
றெங்ஙனமிசைக்கேன்.

க - து. சுருதிமுடியுறை சுவாநுபவமாம
குருவருள்கோசரங் கூட்டியதுரைத்தது.

இ-ள். "அருந்தவ,, அரியதவமயமாகிய குருமூர்
த்தியே 'மறைக்கந்தமா மகோசரந்தனில், வேதத்தி
னந்தமா யறியவொண்ணாத விவரந்தனில் நீயிருந்த
வாறு, தேவரீரிருக்கின்ற வியல்பினை அறிவித்தவா
றெங்ஙன மிசைக்கேன் அடியேனுக்கு தெரியச்செய்
[illegible] சொல்லுவேன் - எ - று.

அனைத்துமாயனைத்தும்மிலதாயிருக்கின்றதன்னைத்தன்னிடத்துத் தானயிருந்துவிளக்கி அரிய தவப்பயனாற் பெறும்பேறே தாமாய் நிறைந்ததென்பார், அருந்தவாவென்றும் சுருதிமுடிவுமறிதற்கரிய முப்பாழுங்கடந்த ஞேயமென்பார் மறைக்கந்தமா ம[illegible]சாந்தியென்றும் - துரியசம்பூரணமௌனனந்த ஸ்வாநுபூதியை விழியாலறிவித்ததென்பார் நீயிருந்தவாறறிவித்தவா றெங்ஙனமிசைக்கே னென்றுங்கூறினர். இவையனைத்துஞ் சற்குருவருளாலுணர்க. ௱௧

கவி. எமபிரானிடந்தொறு
மிடந்தொறுமதுவதுவாய்
தம்பிரானடஞ்செயுமவகை
சாற்றுமாறறியேன்.

க - து. எவ்விடம்பார்க்கினு மவ்விடமதுவாய்ச்
செவ்வியோனின்றது செப்பரிதென்றது.

இ-ள். 'தம்பிரான், எப்பொருட்குமேலாகிய கடவுளே 'எம்பிரான், எமதிறைவனே 'இடந்தொறுமிடந்தோறும, எவ்வெவ்விடங்களை நோக்கினும் 'அதுவதுவாய்,அவ்வவ்விடங்களுக்குத்தகுந்த அருவதுவாய் 'நடஞ்செயும்வகை, தேவரீர்நடக்கின்ற கூறுபாட்டினை சாற்றுமாறறியேன் உரைப்பதற்கு வகையறிகின்றிலேன் எ-று தனதுடல் பொருளாவி மூன்றையுங் கைபேற்றடிமைகொண் டிரட்சிக்குந்தேசி கோத்தமனே யென்பார், எம்பிரானென்றும் - ஜீவசாக்ஷாதி குருதுரியாந்தமென்பார், இடந்தொறு மிடந்தொறுமென்றும், சுனவாதி துரியாந்தங்களில் அதந்தக்கிய வியல்பாய் நின்றவென்பார் அதுவ[illegible]

யென்றும் பிரமாதிஸ்தம்பாந்தந் தானும் விளங்குவதை யுரைப்பது வாங்மான சகோசாரமென்பார் நடஞ்செயும் வகைசாற்று மாற்றியேனென்றும் கூறினார்

அதை, மேல்சீடனது விண்ணப்பம் அருளிச். செய்கின்றார்.

கவி. ஆவியேயடியேன்செய்கை
மாறுளவெனினும்
பாவியேனதுதானுமுன்
னுடையதாம்பண்டே.

க - து. அடிமை கைமாறினுக் காவியோ டெல்லாம்
உடையநீயெனக் கொன்றுண்டோ வென்றது

இ - ள். ஆவியே உயிருக்குயிராய் நின்ற ஐயனே அடியேன் செய்கை மாறுள வெனினும் அடிமை செய்யவேண்டிய கைமாறுண்டாயிருக்கின்ற தென்று ம் பாவியேன் வேறாகப் பாவிக்கின்றிலேன் அது தா னுமுன்னுடைய தாம்பண்டே யான்பாவிக்கின்ற அப் பொருள்களும் முன்பே அத்தேவரீருக்குரிய பொரு ளாம்-எ று. சாரம்-ஆசாரியர்பிறவாநெறியை அநுக்கி ரகஞ்செய்ததற்குசீஷன்குருதக்ஷிணைசெய்வதியல்பெ ன்றார்அடியேன்செய்கைமாறுளவெனினுமென்றும் உ டல்பொருளாவிமூன்றும்அடிமைகொண்டவன்றேகை க்கொண்டபின்பு தனக்கோர்சுதந்தரமின்றென்பார்பா வியேனதுதானு முன்னுடைய தாம்பண்டேயென்று கூறினார். எக

கவி. ஆவல்செய்தனதாக்கை
யுன்னளவுநின்னடியார்க்
கேவல்செய்யவதேயன்றி
மற்றொன்றுமாறறியேன்.

க - து. நின்னடியார்க் கேவல் நேசிப்ப தல்லது
மன்னுகைமாறுவே றிலையென் றுரைத்தது.

இ - ள். (எனதாக்கை யுள்ளவு நின்னடியார்க் கேவல்செய்து அடியேனது தேகமுள்ளளவுந்தேவரீர்திருவடியடியாரிடத்திலன்புதாங்கி (ஏவல்செய்லதேயன்றிமற்றொன்றுமாறறியேன் பணிவிடை செய்கின்ற தேயல்லது வேறொன்றுங்கைமாறுசெய்ய அறியேன்-எ-று இதற்குதாரணம் சூதகீதை)பரம்பொருடானுந் தேசிகர்தமக்குப்பணிசெய்வோர்பணிசெய்யும்யோகி அரன்றிருமால் மற்றுளதெய்வந்தனினும் அதிகமாந் தெய்வமிங்கென்றால் தெரிந்தவன்மகிமை செப்பொணாதவன்றட்பணிசெய்வோர்பதங்களென்கிரகத்தில்திருந்தவைத்துவப்பேனையலொருதெய்வமுண்டெனச்சிந்தனை செய்யேன் என்பதனாற்காண்க. ௱௪

கவி. இறவிலெப்பதமும்பெற
வேண்டிலேனென்றும்
பிறவிவேண்டுவனின்றிருப்
பணிசெயப்பெறினே.

க - து. எற்பவமாறினேற் குற்பமுறுமெனின்
நிற்பணியெப்பவுநேடுவனென்றது.

இ - ள். (பிறவி சநநத்தையும் (இறவி லெப்பதமும் பெறவேண்டிலேன்) லயமில்லாத எத்தன்மைப் பட்டபதத்தையும் பெற்றுக் கொள்ள விச்சித்து வேண்டுகின்றிலேன் (பிறவி பெறின்) அதவாசநநம் வருமாகில் (என்றுநின்றிருப்பணிசெய்துகொண்டிருக்கத்தக்கதாக்வேண்டுவன்-எ-று. பிறவியென்றதை இரண்டிடத்துங்கூட்டுக, ௧௫

அ - கை, மேல்யாணுக்கன் ஆராமையை அருளி செய்கின்றார்

கலி. என்றுபலகால்விழுமெழுந்தொழு
மழும்புரிவதென்னையினியான்
றின்றுபலவாகவுரைசெய்யுமவ
னன்பினோடுநெஞ்சுருகியே.

௯ - சூ. அன்பினாலுருகுமெய்யானந்தமேலிடத்
துன்பிலிமத்தர்போற் றொழுதனனென்றது

இ - ள். (அவனன்பினோடுநெஞ்சுருகி) அந்தச்சிவஞானி அன்பினோடும் அனலைக்கண்டநவநீதம்போலமனதிளகி(பலகால்விழுமெழுந்தொழும்) அனேகந்திரமாகவணங்கிவிழுவான எழுந்துநிற்பான் திரும்பவும் வந்தனஞ்செய்வான் (யானினிப்புரிவதென்னை யென்றழும்) அடியேனினிச்செய்யத்தக்கவையென்னை யிருக்கின்றதென்று கண்ணீரோடுமேபடி அழுதுபுலம்புவான் நின்றுபலவாகவுரைசெய்யும் அஞ்சலி அத்தனாகநின்று கொண்டு அநேகவிதமாகத் தோத்திரஞ் செய்வான் எ - று. ௱௬

அ - கை. மேல் குருகடாக்ஷவல்லபம் புகழ்ந்தருளிச் செய்கின்றார்.

கலி. எட்டிலறிவின்றியிறைதன்னிலறி
வின்றியிவ்வுடம்பினுடனே
விட்டிலுறைவானையினிவீடுபெறு
மென்பதுவிலம்புகிலனே.

௧ - சூ. பிறவாநெறிபெருமைசெய்சீடன்
இறவாப்பெருமையையியம்பொணாதென்றது

இ - ள். (எட்டிலறிவின்றி) சாஸ்திரவாசனையு மற்று (இறைதன்னிலறிவின்றி) ஈஸ்வரவாசனையுமற்று (இவ்

வுடம்பினுடனே) இரதப்பஞ்சபூதகாரியமாகியதேகத்தோடுதானே [வீட்டினுறைவான்றனை நிரதிசயானந்த மோக்ஷவீட்டில் இரண்டறக்கலந்திருக்குஞ் சசிவர்ணனை (இனிவீடுபெறுமென்பது) தேகாந்தத்தில்மோக்ஷத்தைப்பெறுவா னென்பதை(விளம்புகிலன்) அளவுபடுத்திச்சொல்லமாட்டேன்-எ-று. ௱௭

அ - கை, சசிவர்ணன் பிதுர்க்களடைந்த நற்கதியைக் கூறுகின்றார்,

கவி. வஞ்சவலியானரகின்வாழ்பிதிர்கள்
பாழ்படுவதாகவருளின்
விஞ்சைவலியாலடையவேறினர்
சுராதிபர்கண்மேலுலகமே.

க - து, நரகம்விட்டிவன் முன்னோர்நரகவாழ் வுற்றன
பிரமஞானத்திற்பெருமையாலென்றது.

இ - ள். (வஞ்சவலியா னரகின்வாழ் பிதிர்கள்) கொடுமையினது வலிமையினால் நரகத்தில்வீழ்ந்து கிடந்த இவன்குலத்துப் பிதிர்களனைவரும் (அருளின் விஞ்சை வலியால பாழ்படுவதாக) அருள்விளங்கிய பரஞானத்தினது வலிமையினால் நரகம் பாழடைவதாகும்படி (அடையவேறினர்) சுராதிபர்கள்மேலுலகமே) எல்லவரும்நரகக்கரையிமேலறி தேவர்கட்குரிய சுவர்க்கலோகத்திருந்துவாழ்கின்றனர் எ-று. ௱௮

அ - கை மேல் சசிவர்ணன் பெருமையை அருளிச்செய்கின்றார்.

கவி தேவருமனித்தருமிவன்றொழில்வியந்
துரைசெயத்தகுவதோ
மூவரும்விளம்பமுடியாதிவன்

க - து. பொருந்திவன்குரு பணிபுகழ்ந்து தேவர்கணரர்திருத்துமூர்களுநரைசெயவரிதென்றது.

இ - ள். (இவன்றொழிலில் வியந்து மூவரும் விளம்ப முடியாது) சசிவர்ணன் குருபணிவிடைத் தொழிலின தருமையை அதிசயித்து மும்மூர்த்திகளாலுஞ் சொல்லமுடியாது தேவருமனிதருமுரைசெயத் தருவதோ தேவர்களாலுமனிதர்களாலும்வியந்து சொல்லமுடியுமாஇவனதேவல் செயமுந்துறுவரோ சசிவர்ணனுக்குரு பணிவிடை தாங்கள் செய்வதற்குனக்குமுந்தவெவளர்க்குமுந்தவென்று வந்துபொருந்துவார்கள் எ - று. ௭௯

அதை, மேல் ஞானவானது பெருமையை அருளிச்செய்கின்றார்,

கவி. ஞானியைநான் சுரனென்றொழிக
ஞாலமுபகாரதனருளால்
மேனியதுகொண்டுதேனைநல்கவரு
மென்றறையும்வேதமுடிவே.

க - து. நான்சுரன் ஞானிரவனென்பதுநன்றல
பிரமமேஞானியம் பேதமென்றெனபது.

இ - ள். (ஞானியைநான் சுரனென்றொழிக) பரஞானிகளை மனிதனென்றுந் தேவனென்றுஞ்சொல்லுகின்ற சொற்களைநீக்குக்-அஃதேனெனில்ஞாலமுபகாரதனருளால் உலகங்கடத்தேறும்பொருட்டு (பரமே தமது காருண்யத்தினாலே) மேனியதுகொண்டேனைநல்கவருமென்று (மானிடவுருவமாகத் திருமேனிகொண்டு தம்மைக்கெடுத்தருளவருமென்று வேதமுடிவறையும்வேதாந்தங்களெல்லாமவசனிக்கும் எ - று. (இதற்குதார

ணம்-(சூதகைதை)கனவினினிற்ககாணுங்காட்சிபோற்சக த்தைக் காணுமெய்ஞ்ஞானிகடம்மைமனுடரோ வன்றித் தேவனென்றேனானுமனநினைவிருத்தியைமாற்றி இனை யனபரமசிவனுருக்கொண்டிவ் வுலகுயவெழுந் தருளி னனென்-றனையவை நினைப் போருத்தமரல்லோ ராடி யைநோக்குமந்தகரேஎன்றும்(பாடுதுறை)முகுந்தனு நாலுமுகந்தேட-மூலமொருகுருமூர்த்தியாகிப்புகுந்த டியார்தொழவீற்றிருக்கும் பூங்கோயிலாக நான்பெற் றிலேலேன என்பதனுற்காண்க. ாய

சசிவர்ணபோதம்.

முற்றிற்று.

